

„TEST YOUR HEALTH”

1. Mit mér a készülék.....	2
2. Használati utasítás.....	4
3. Vitalitás.....	6
4. Életenergia rövid története.....	14
5. Egely Kerék története.....	22
6. Mégis mozgat az agy.....	28
7. Nemzetközi díjak.....	31
8. Dr. Egely György élete és munkássága.....	36

Order and Informations : www.egelywheel.net

Contact : info@egelywheel.net

1. Mit mér a készülék?

A legújabb kutatási eredmények alapján meggyőződésünk, hogy világegyetemünk alapvetően energiákból épül fel. Azok számára, akik már alkalmaztak alternatív orvosi gyógymódokat vagy/és a holisztikus terápiák iránt érdeklődnek, valószínűleg ismerik az energiákon alapuló gyógyterápiás módszerek alkalmazását az egészség megőrzése és fokozása érdekében.

A **nyugati** és a **keleti** orvostudomány vizsgálati tárgya egyaránt, az emberi test. Célunk megismerni azt, választ kapni arra a kérdésre, hogy tulajdonképpen mik is vagyunk, miért betegszünk meg, hogyan alakulnak ki a betegségek, hogyan küzdhetünk ellene, hogyan előzhetők meg, hogyan jelezhetők előre stb. A nyugati és a keleti szemlélet azonban egymástól eltérő magyarázattal szolgál.

A nyugati orvostudomány modern tudományos technológiákra alapozva építette fel az ember anatómiáját. Ezen ismereteket felhasználva keressük a különböző betegségeket gyógyító kúrákat, terápiás eljárásokat, így pl. fertőzések ellen antibiotikumok, bőrbetegségek ellen krémek, légzési problémákra inhalátorok, gyomorpanaszokra antisavas orvoslás alkalmazása. Azonban ezen módszerek gyakran csak „alkalmi” megoldást nyújtanak és nem többet.

Miért van ez így? Az emberi test tudományosan megalapozott ismerete nem elegendő-e kielégítő, hatásos gyógymódok kidolgozására? Megoldást jelenthet az emberi testre vonatkozó ismereteink és elméleteink alapjaira fordítani figyelmünket. Az alapok „újra alapozása”! A nyugati orvoslás tudománya halott emberi testek és halott szövetek vizsgálatának eredménye. Azonban az ilyen módon nyert információ nem minden, ami az élő emberi szervezet teljes ábrázolását jelentené. Következésképpen, érthetetlen hogy a nem élő állapot alapos vizsgálata és az így szerzett tudás nem kielégítően alkalmas akkor, amikor az élő szervezeteket támadó különböző betegségek elleni gyógymódok kidolgozására alkalmazzuk.

Felmerül a kérdés, hogy mi is a különbség **élő és nem élő állapotok** között! Annak ellenére, hogy a kérdéses különbség triviálisnak tűnhet, mégis a nyugati anatómiai vizsgálatokra alapozva a két állapot ugyanaz. A keleti orvoslás szemlélete szerint a nem élő állapot **energia nélküli állapot**, míg az élő test **energiával teli**. Más szavakkal, a halott szervezett az olyan amelyikből az energia hiányzik, az élő test összes energiájának elvesztése annak halálát okozza. A kínai orvoslás elnevezése szerint ez az energia a **QI** energia (vagy ch'i), a japánoknál pedig a „ki”. Valami levegőszerű anyagként vagy életerőként fogható fel. Gyakran vitalitás erő vagy belső energiaként emlegetik és lényegében az emberi testet átjáró láthatatlan erő. A nyugati és a keleti ideológia itt különbözik egymástól! A keleti orvoslás a QI energiát a test lényegi összetevőjének tekinti, jelen van minden szervi és élet funkcióba egyaránt, annak ellenére, hogy közvetlenül nem kimutatható.

A keleti orvoslásban a QI energiának két fontos aspektusa kiemelendő. Először is, mindig áramlik, és mindig ez az áramló állapot a jellemző. Ha ez a QI áramlás túl lassú, vagy rossz irányú, akkor betegséget okozhat. Másodszor, a QI-nek állandó egyensúlyban kell lennie, vagyis nem lehet se túl sok, se túl kevés.

A QI stimulálása különböző módokon történhet, így akupunktúra, QI gong gyakorlatok növelhetik, stressz, betegség, negatív emóciók pedig a romlását idézik elő. Nem látjuk, nem

megfigyelhető közvetlenül még az orvosi eljárások által sem, még akkor sem ha sokan olyan valóságosnak gondolják mint a levegőt vagy a vért.

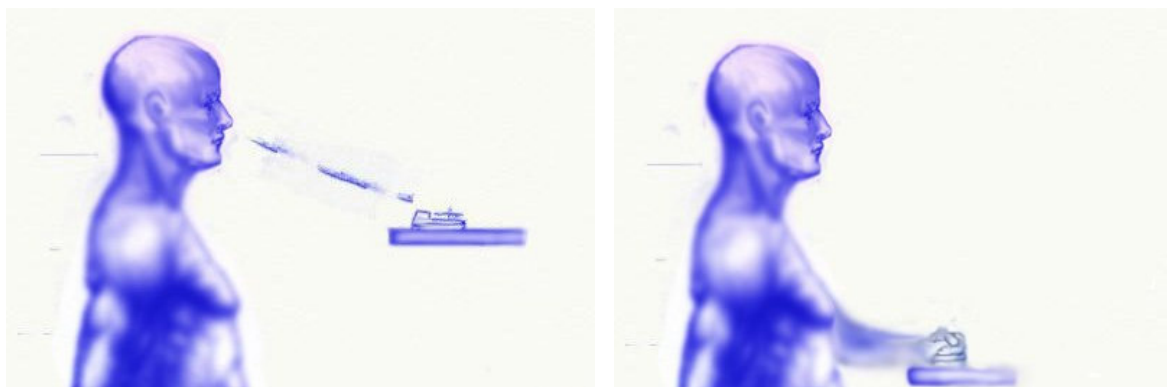
Létezik azonban egy kicsiny, furcsának tűnő készülék, mely mérni tudja a bennünk rejlő QI energiát. A szerkezet kereke a magas technológiának köszönhetően olyan felfüggesztésen alapszik, mely lehetővé teszi energia áramlások mérését, megfigyelést. És mindezt úgy, hogy a készüléket nem kell megérinteni, csak kezünket kell mellé helyezni. A készülékben lévő elektronika mindössze hang és vizuális információt szolgáltat a mérés eredményéről.

Az Egely-kerek feltalálója a magyar származású Dr. Egely György.

2. Használati utasítás

Ez a készülék valószínűleg a legkomolyabb játék, vagy a legjátékosabb komoly dolog, amivel Ön valaha is találkozott. Kipróbálhatja, megmérheti, **fejlesztheti vele saját életenergia szintjét**. A szerkezet használata nagyon egyszerű, már most, bővebb használati utasítás nélkül is ki tudja próbálni, ha **leveszi az átlátszó műanyag fedelet**. A fenti képek mutatják, hogyan helyezhetjük egyik vagy másik **kezünket a készülék mellé**. A fogaskerékhez hasonló forgórész különböző sebességgel elkezd forogni attól függően, hogy mennyi energiánk van. Ha a készüléket **bekapcsoljuk** a baloldali levő kapcsolóval, akkor egy elektronikus számláló LED-ek segítségével jelzi a pillanatnyi fordulatszámot és az elért maximális értéket. A fordulatszámnak megfelelően egy csipogó hang is hallatszik, ha a kapcsolót tovább mozdítjuk a legfelső állásba. Később más kéztartásokkal is mérhetünk az eredmény javítása érdekében.

Néhány perces próbálkozás után észre fogjuk venni, hogy **akaratunkkal, különböző tudatállapot beállításával befolyásolni tudjuk a kerék forgásának sebességét**. Egyik vagy másik kezünk más-más irányban forgatja az érzékelőt. Ahhoz persze, hogy megértsük, mi is van a dolog mögött, mit is mérünk valójában, hasznos elolvasni végig a használati utasítást, de először érdemes a készüléket kipróbálni, játszani vele egy kicsit.

A vitalitásmérő készüléket a fenti képek által mutatott módon kell használni. Ügyeljünk arra, hogy **vízszintes** tárgyra, asztalra tegyük. Ferde felületen nem működik jól, mert akkor az érzékelő kerék beleakadhat a szerkezetbe. Lehetőleg **szobahőmérsékleten** használjuk, nagy hidegben és nagy melegben rossz mérési eredményeket tapasztalunk. **Ne használjuk huzatos helyen**, mert az erős légáramlat zavarja a mérést, megforgathatja a forgórészt anélkül, hogy a belőlünk kiáradó bioenergiát érzékelné, mérné.

A legegyszerűbb bioenergiaszint- vagy vitalitásmérést a kezünkkel végezhetjük. A fenti képeken látszik, hogyan helyezhetjük kezünket a készülék mellé. Ujjainkat zárjuk össze s az izmokat **enyhén feszítsük meg. Koncentráljunk** egy kicsit, s körülbelül 30-60 másodperc múlva a forgórész elindul, általában az ujjak irányában. Néhány embernek, különösen balkezeseknek azonban fordítva is szokott működni, ekkor az ujjak irányával ellentétes forgásirány jön létre. Rövid tanulással hamar ráérzünk, hogy a fordulatszámot változtatni tudjuk annak függvényében, hogy milyen a tudatállapotunk. Jó, ha **az első próbálkozásokat egyedül végezzük** és semmi nem zavar minket. **Ne mérjünk túl sokszor és túl sokat**, mert kimerülhetünk. (Naponta maximum 2-3-szor 10-15 percet.)

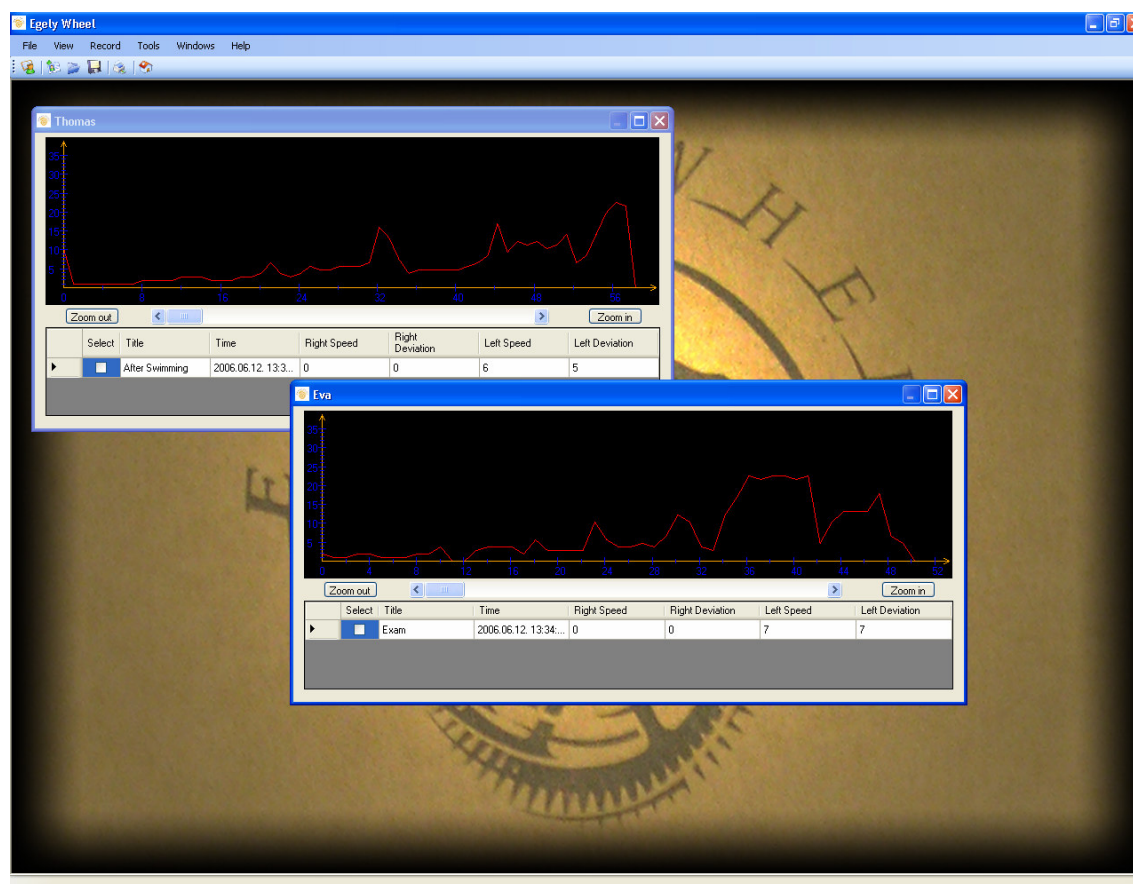
Az Egely Wheel Rekorder (EWR)

Az **Egely Wheel Recorder (EWR)** az Egely-kerékkel előállított mérési adatok rögzítését, megjelenítését, illetve statisztikai feldolgozását teszi lehetővé.

Két részből áll:

1. Fizikai kapcsolat (Hardver): USB port
2. Szoftver: az EWR program

A berendezés jack dugaszolóaljzattal ellátott Egely-kerékkel használható. Az EWR programhoz minimálisan 2 Mbyte memóriával rendelkező számítógép szükséges és Microsoft Windows XP operációs rendszer. Az EWR program a mért fordulatszám értékeket, melyek a pillanatnyi bioenergiaszintet mutatják, az eltelt idő függvényében ábrázolja.

3. Vitalitás

Látjuk majd, hogy a forgórész fordulatszáma erősen függ fittségünktől, koncentráló képességünktől, s mindig a pillanatnyi állapotunkat mutatja. Így kora reggel, közvetlenül ébredés után, vagy nagyon fáradtan, lefekvés előtt alacsony a fordulatszám, a vitalitás értéke. Várhatóan a legnagyobb értékeket a délelőtti folyamán vagy kora délután mérhetjük. Nagyon fontos megtalálni és megtanulni, hogy mely tudatállapotban érhetjük el a maximális fordulatszám-értéket. Ez az állapot **a teljes ellazulás, elernyedtség és a görcsös koncentráció között** jön létre, egy viszonylag keskeny tartományban. Legegyszerűbben úgy érhetjük el ezt a meditatív állapothoz hasonló tudatállapotot, ha például kedvenc zenére gondolunk, vagy egy olyan tevékenységet képzelünk el, amit szívesen és felszabadultan végzünk. Ez az a tudatállapot, amelyben legjobban működik szervezetünk, ahol problémáink nem zavarnak minket. **Ekkor keletkezik bennünk a legtöbb energia**, és ez a mérésnél is szépen látszik. Érdemes mindkét kezünkkel külön-külön is kipróbálni ezt a jelenséget. Általában azt tapasztaljuk, hogy nem azonos eredményt kapunk, van akinek a jobb kezével, van akinek a bal kezével adódik magasabb fordulatszám, azaz magasabb vitalitásérték.

A mért értéket **VQ**-nak (vitalitás-kvóciensnek) vagy vitalitás hányadosnak nevezzük. Ez összehasonlító érték, amely azt mutatja, hogy **az átlaghoz képest mekkora** a mi pillanatnyi bioenergia szintünk. Míg az intelligencia hányadosnál (IQ) nincs nagy különbség két ember között (a mérése sem egzakt), a vitalitás érték pontosan mérhető és nagy különbségek lehetnek. Az intelligencia hányados értéke is befolyásolható egy-egy embernél. Fáradtság vagy idegesség lerontja, de azt tapasztalták, hogy kellemes zene hatására megnőhet az IQ érték. A vitalitás hányadosát, a VQ értéket még több paraméter befolyásolja. Ezekre majd részletesen kitérünk. Az alábbi táblázatban a csúcsidekban, tehát legjobb formánkban mért vitalitás hányados értékelését, összehasonlítását láthatjuk:

Maximális percenkénti fordulatszám	A fordulatszám jelentése, megjegyzések	VQ szint, vitalitás érték (%)	A LED kijelzők színe	A hangszín milyensége
0-2	Nagyon alacsony, feltétlenül javítani kell	0-30	Piros	Mély
2-4	Alacsony vitalitás, érdemes javítani	30-60	Piros	Mély
4-5	Még átlag alatti érték	60-100	Piros	Mély
6	Átlagos érték	100	Sárga	Mély
6-12	Jó, egészséges szint	100-200	Sárga	Mély
13-24	Kiugróan magas érték, kibukkanó forma	200 fölött	Zöld	Magas
24 fölött	Kivételes tehetség	400 fölött*	Zöld	Magas
*ezen a készüléken már nem mérhető				
Ezek az értékek több mint ezer emberen végzett mérés kiértékelése után alakultak ki.				

Lappangó betegség, idegesség, szorongás, fáradtság, frontátvonulás, hideg vagy hőség erősen csökkenti a vitalitásszint értékét, de ezek elmúltával a szintnek újra nőnie kell. A fenti értékek körülbelül 14 éves kortól 60 éves korig helyesek. Az emberek alkatától, mentalitásától és életvitelétől függően rendkívül nagy eltérések fordulhatnak elő.

A vitalitásszint mérését nemcsak a kéz közelében lehet elvégezni (bár ott a legegyszerűbb és legcélszerűbb), hanem például a könyöknél, a térdnél, a lábnál is vagy a fejünk körül. Ez a készülék csak igen kis távolságokról képes kimutatni a vitalitást átlagos esetben. Kirobbanó képességű embereknél azonban ki tudja mérni néhányszor tíz centiméteres távolságból is. Ilyenkor elég, ha valaki nagyobb távolságról ránéz a készülékre, vagy ujjjaival energiát "lő" rá, akkor is forgásba jön. Ez azonban csak kevés embernek sikerül. Az ilyen nagy távolságokra való érzékeléshez egy külön készülék készül, ami sokkal bonyolultabb felépítésű.

Összefoglalva, egy adott mérés alkalmával az elért maximális érték jelenti a pillanatnyi vitalitásszintünket. Ezt a legmagasabb értéket mindaddig jelzi a készülék, amíg meg nem áll a kerék.

A több mint ezer emberen történt mérés azt mutatta, hogy az átlagos érték körülbelül 6 fordulat/perc, ezt tekintjük az átlagember vitalitásszintjének, ekkor mondjuk azt, hogy valakinek 100% a VQ szintje. A vitalitás hányados az átlagtól való eltérést mutatja, ha tehát valakinek 150%-os a vitalitás hányadosa, az azt jelenti, hogy a mért fordulatszám $6 \times 1,5$ azaz 9, ami már átlag fölötti érték. De ha valakinek 50% a vitalitás hányadosa, akkor a fordulatszáma $6 \times 0,5$ azaz 3, és ez sajnos átlag alatti érték. Természetesen az is **érdekes még, hogy ki mennyi ideig bírja tartani ezt a szintet**, mert sokszor előfordul, hogy valaki, bár igen magas értéket tud elérni, hamar kifárad, de akadnak olyan emberek is, akiknek vitalitásszintje (energia-leadása) közepes vagy magas érték, és ezt nagyon hosszú ideig, akár fél óráig is tartani tudják. Nem célunk az, hogy valaki nagyon sokszor vagy állandóan mérjen ezzel a készülékkel, mert ez fárasztó lehet. **A készüléknek az a fő célja és feladata, hogy segítségével életvitelünkben olyan változásokhoz segítsen hozzá, amelyek jelentősen növelik a vitalitásszintet**, és így sokkal egészségesebbek, versenyképesebbek lehetünk. Nincs baj akkor sem, ha VQ értékünk néhány hétig a 100%-os szint alatt van, azaz nem éri el az átlagot. Ettől még egészségesek lehetünk, de **ez arra int, hogy figyeljünk magunkra, óvjuk egészségünket**, és tegyünk meg mindent azért, hogy vitalitásunk újra legalább átlagos szintű legyen.

A következőkben ezért azt foglaljuk össze röviden, hogy hogyan javítható a vitalitás, minek a hatására emelkedik vagy csökken értéke.

Hogyan növelhető a vitalitás?

Vegyük most át dióhéjban azokat a legfontosabb tényezőket, amelyek jelentősen befolyásolják az ember energiaszintjét, teljesítőképességét, versenyképességét.

Alvás

A legfontosabb és legegyszerűbb talán az alvás, bár kevesen ismerik és méltányolják ennek igazi jelentőségét. Nemcsak az számít, hogy **mennyi időt alszunk**, hanem az is, hogy **mikor**. Az eddigi mérések megerősítették azt a régi tapasztalatot, hogy legcélszerűbb este 9-kor, de legkésőbb 10-kor megkezdeni az alvást, nyáron nagyjából a Nappal együtt feküdni. Ha ezt a természetes és ősrégi ritmust követjük, a szervezetünkbe beépített többszázezer éves szokás harmonikusan hat életünkre, sokkal jobban ki tudjuk pihenni magunkat, mintha például jóval éjfél után kezdjük el az alvást, és a nappali órákban is folytatjuk. **Pihentetőbb, jobban feltölt a természetes alvásrítmus.** Vitalitásszintünk legegyszerűbben tehát a természetes pihenési periódusok visszaállításával javítható, ezzel érdemes kezdenünk.

Lazító gyakorlatok

Egy másik rendkívül fontos tényező az ellazulás megtanulása, használata, a görcsoldás, a rövid feltöltődés elsajátítása. Nagyon régi módszerek léteznek arra, hogyan töltsük föl magunkat energiával. A legrégebbi talán az indiai jóga, de a Távol-Keleten, Kínában többféle módszert is kidolgoztak, amelyek a légzés és mozgás kombinálásával töltenek fel. Ilyen például a **Csi-Kung**. Lényeges, hogy kis idő után megtanulhatjuk, hogyan tudjuk magunkat újra stressz mentes állapotba vinni s ezáltal rövid idő alatt, akár néhány perc alatt újra feltölteni energiával szervezetünket. (Számos részletes könyv, leírás található a légzéstechnikákról és meditációs állapotokról.) A mai orvostudomány vagy pszichológia mérésekkel is ki tudja mutatni, el tudja határolni az agy egyes működési fázisait. A relaxációs, energiafeltöltődéssel járó állapotra az alfa állapot elnevezést használják EEG-méréseknél. Ez durván annyit jelent, hogy nagyjából 10-11 Hz-es frekvencia mutatható ki agyunk működésénél, ha annak elektromos tevékenységét vizsgáljuk. Ennek az állapotnak az elérése is tanulható, egyszerű, gyorsan elsajátítható módszer például a **Silva-féle agykontroll** is. Az ideális kombinációt valószínűleg a mentális- és légzéstechnikák együttes alkalmazásával érhetjük el, ez esetben a leggyorsabb a feltöltődés az eddigi tapasztalatok szerint. Éppen ezért nem mindegy a **testtartás** sem. Nagyon fontos, hogy **egyenes gerinccel ülünk**, hogy tudnunk mindig megtelhessen levegővel és így az oxigénellátásunk tökéletes legyen. A horpadt mellkas, a görnyedt testtartás nagymértékben nehezíti a légzést, az oxigéncserét és így alacsonyabb vitalitásértékhez vezet.

Sport

Sportolással, azaz a relaxáció- és légzésgyakorlat egy másik fajtájával szintén javíthatunk vitalitásértékünkön. Fontos azonban tudni, hogy **nem mindig és nem akármeddig** hasznos a sportolás. Ki tudjuk mérni, hogy mi az az érték számunkra, amíg **feltölt** a sportolás és mi az a határ, ami után már kifáraszt, **lemerít**, esetleg veszélyesen alacsony vitalitásértékre süllyeszt a túlerőltetés. Ideális sport ilyen szempontból az úszás, vagy a mértékkel végzett gimnasztika, jó még a kocogás, a tenisz, ha ezt friss, **tiszta levegőn** tesszük.

Míg az eddigi szempontok a mentális technikákkal és az oxigénellátással foglalkoztak, nézzük meg ezután, hogy milyen tényezők, körülmények hatnak még a vitalitásértékünkre. Ezek jórészt a táplálkozásunktól, étel- és italfogyasztási szokásainktól függenek.

Vitaminok

A legegyszerűbb, ha ellenőrizzük, hozzá jutunk-e megfelelő mennyiségű vitaminhoz. Ennek legjobb módja, ha eredeti formájukban, gyümölcsként és zöldségként fogyasztjuk őket. Csak akkor használjunk mesterséges készítményeket, ha nincs lehetőségünk természetes anyagokhoz jutni. Számos vitaminkészítmény kapható a kereskedelemben és ki lehet próbálni, hogy ezeknek a szedése növeli-e vitalitásértékünket. Néha egy-két vitamin hiánya is jelentősen lecsökkentheti a VQ-értéket, ezt a legkönnyebb pótolni.

Nyomelemek

A következő, jóval bonyolultabb, de igen-igen fontos táplálkozási kérdés a megfelelő nyomelemek biztosítása. Szervezetünkben több mint húszezer enzim végzi a tápanyagok lebontását és a szervezet regenerációját. Az enzimek ezeknek a folyamatoknak nélkülözhetetlen részei, katalizátorai. Az enzimek viszonylag kis mennyiségű, de nagyon fontos nyomelemet is fölhasználnak működésükhöz.

Táplálékainkban általában hiánytalanul megkapjuk a hat fő bioelemet (hidrogén, oxigén, szén, nitrogén, kén és foszfor). Nagyobb gond van azonban az öt járulékos bioelem felszívásában, beépítésében (vas, magnézium, kalcium, nátrium és kálium). Itt már előfordulhatnak hiány okozta betegségek, például a vashiány elég gyakori. Leggyakrabban azonban a bionyomelem ellátással vannak gondok. A modern mezőgazdaság ugyanis olyan fejlett növényeket nemesített ki, amelyek az életünkhöz szükséges nyomelemek megfelelő mennyisége nélkül is igen magas terméshozamot tudnak biztosítani. Ezek a hibrid növények olcsón ugyan, de rossz minőségű nyomelem garnitúrát juttatnak el hozzánk. Ilyenkor az általunk felvett táplálék mennyiségében ugyan nincs hiány, **minőségi összetétele** azonban nagyon kedvezőtlen lehet. Az ipari környezetszennyezés még akkor is károsítja az enzimjeinket, ezeket a szorgalmas vegyületeket, ha a táplálékunkban egyébként elegendő nyomelemhez jutnánk. **A nehézfémek például kifejezetten gátolják a hasznos nyomelemek beépülését**, ezért nagyon károsak. De nemcsak az a fontos, hogy ezekből a nyomelemekből mennyit fogyasztunk, hanem az is lényeges, hogy milyen kémiai kötésben jutnak el hozzánk. Egyáltalán nem mindegy, hogy hány vegyértékűek, milyen vegyületben szerepelnek.

Jelenlegi technikai civilizációnk sajnos olyan elemeket is juttat a szervezetbe, amelyek kifejezetten károsak és meggátolják, lehetetlenné teszik fontos nyomelemek fölszívódását. Ahogy már említettük az enzimek kifogástalan működéséhez az is szükséges, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű nyomelem jusson el hozzánk, mint például szilícium, mangán, kobalt, réz, cink, szelén, bróm, jód, bizmut, stb. Egyes nehézfémek azonban, mint például az ólom, a kadmium vagy a higany lekötik ezeket a szükséges nyomelemeket, melyek így nem épülhetnek be a szervezetünkbe. Ez igen súlyos anyagszerezavart okoz, a fehérjeszintézis nem működik. Így a vérben felhalmozott ólom a szervezet oxigénellátását nagymértékben rontja, esetleg tönkre teheti. **Különösen városokban, ipari környezetben élő embereknél** nagyon fontos a megfelelő nyomelem- és vitaminellátás biztosítása azért, mert a légszennyezés és talajszennyezés miatt sok nehézfém jut a szervezetünkbe. Sajnos az általunk elfogyasztott növényi táplálékban az utóbbi időben nagymértékben feldúsultak a nehézfémek. A hőerőművek légszennyezése pedig savassá teszi sok helyen a talajt és ilyen talajból nem tud fölszívódni az összes szükséges nyomelem.

Ezért ha 100%-nál alacsonyabb a VQ szintünk hosszabb ideig, mindenképpen több nyomelem készítményt is ki kell próbálni és **huzamosabb ideig szedni** azért, hogy még idejében helyreálljon a szervezet nyomelem háztartása, azaz enzimeink, a fehérjeszintézis, testünk újra felépítése megfelelő módon alakuljon. **Enzimeink minősége rendkívül fontos a szervezet védekezőképességének, immunrendszerének erősségében,** s minél jobb, erősebb az immunrendszerünk, annál magasabb a vitalitásértékünk. Konkrét tapasztalatunk volt, hogy nagyvárosokban élő, vashiányos anémiával (vérszegénységgel) küszködő betegek vitalitásszintje 50% körül mozgott, de hatásos nyomelem terápia után vitalitásértékük néhány hét alatt 100% fölé emelkedett. Ugyancsak fontos lehet átmeneti vitaminhiány esetén a vitaminok pótlása. A leggyorsabb, leghatásosabb eredményt a C vitamin megfelelő adagolásával lehet elérni. A C vitamin hiány néhány nap alatt megszüntethető, s ez 20-30 százalékos VQ szint emelkedéshez vezethet. Nincs pontos, mindenkire általánosan elfogadható adagolási szint, például a C vitamin esetében saját **magunknak kell kikísérletezni,** hogy mekkora adagra van szükségünk, hiszen ez nagyban függ környezetünk szennyezettségétől, életvitelünktől, terhelésünk szintjétől.

Étkezés

Sokat vitatkoznak azon, hogy táplálkozási szokásaink mennyire befolyásolják vitalitásszintünket, azaz mennyire helyes például a vegetáriánus életmód, vagy hol kell meghúzni a határt a különböző ételek fogyasztásában. Sokan esküsznek arra, hogy bármiféle hús fogyasztása igen káros a szervezetnek, mások pedig azt mondják, hogy csak az erősen zsíros húsok fogyasztása káros és csak az elhízást kell elkerülni.

A mérési tapasztalatok nem mutatták, hogy a húsevés önmagában káros lenne és alacsony vitalitásszinthez vezet. De az igaz, hogy a húsfel fogyasztása után, az emésztés ideje alatt a vitalitásszint alacsonyabb, mert nehezebb a húsos, zsíros ételt megemésztetni, mint a növényi táplálékot. Általában a növényi táplálék könnyebben, gyorsabban emészthető, több vitamint tartalmaz, de itt is van egy csapda. Ha a növényeket szennyezett területeken termesztik, akkor rendkívül nagy mennyiségű ólom halmozódhat föl bennük, ami így az emberi szervezetbe jutva igen káros lehet. Sajnos gyakorlatilag nem tudunk védekezni ez ellen, hiszen nincs ráírva egy sárgarépa, vagy brokkolira annak nehézfém tartalma, ezért csak az eredményt tudjuk mérni. Azt, hogy vitalitásszintünk mekkora. Ha tehetjük, olyan helyről, olyan termelőtől vásároljunk zöldséget és gyümölcsöt, ahol tudjuk, hogy nincs a környéken szennyező nagyüzem vagy autópálya, esetleg meddőhányó, ahol nehézfémekkel szennyezett a talaj. A vegetáriánusoknak ügyelni kell arra, hogy megfelelő mennyiségű vashoz jussanak a táplálékukból, de ez külön nyomelem készítmények nélkül nehezen valósítható meg.

Ionszint

Bár nem sok embert érint, de figyeljünk a levegő ionkoncentrációjára is. Azok, akit sokat dolgoznak **számítógép képernyője** előtt olyan levegőt szívnak be, amelyben sok a pozitív ion, ami nem egészséges. Ma már többféle levegő ionizátort lehet kapni, vagy gyakrabban kell szellőztetni, hogy az egészséges negatív ionok koncentrációja megfelelő legyen.

Ingerzónák

Több ezer éves tapasztalat mutatja, hogy a Földünkön, lakóhelyeinken lehetnek olyan zónák, amelyek kifejezetten **károsak** az egészségre, és ha hosszabb időt töltünk el ott, ez krónikus betegségekhez vezet. Régóta ismert, hogy vizek fölött, különösen vizek kereszteződése fölött nem tanácsos huzamosabb ideig tartózkodni, például ágyat vagy munkasztalt elhelyezni. A vizekhez hasonló negatív ingert válthat ki a **hőcserélő** vagy a vízzel működtetett **padlófűtés** is, de a **nagyteljesítményű transzformátorok** vagy nagyfeszültségű távvezeték is. (Ezt a hatást nevezzük elektro-szmognak.) Bár a készülék önmaga nem alkalmas ilyen helyek kimutatására, azonban bioenergia szintünk (ha érzékenyek vagyunk ezekre a helyekre) alacsonyabb lesz az ilyen ingerzónákban. Érdemes tehát kipróbálni, hogy **ágyunk környezetében vagy íróasztalunknál** a szokásos, vagy átlagos érték alatt van-e VQ szintünk. A szervezetünk reagál ezekre a hatásokra, és ezekben a kisterületű zónákban **a szokásosnál akár sokkal alacsonyabb** vitalitásértékeket is mérhetünk. Ezért lakásunk, munkahelyünk több pontját is érdemes kipróbálni, hogy nincs-e ott ilyen káros zóna és lehetőleg kerüljük ezeket a helyeket. Sajnos egyenlőre mesterségesen nem tudjuk leárnyékolni ezeket a zónákat, a legjobb ha elkerüljük őket.

Víz struktúra

Kevésbé ismert, de fontos tényező lehet a vitalításban az általunk elfogyasztott folyadék, víz struktúrája, felépítése is. Azt gondolnánk, hogy a víz, amit elfogyasztunk teljesen alakatlan és formátlan, felépítés, szerkezet nélküli. A valóság azonban teljesen más, mert a víznek kifejezett szerkezete van. Ez annak a következménye, hogy a vízben levő hidrogén molekulák gyenge kötésekkel alkothatnak egymással, és emiatt kisebb-nagyobb szabályos csoportokba rendeződnek. Attól függően, hogy milyen fokú ez a rendezettség, a víz fizikai jellemzői mérhető módon megváltoznak: például az elektromos vezetőképesség, a felületi feszültség, viszkozitás, dielektromos állandó. Látszólag ugyanolyan hőmérsékletű és sűrűségű víznél **mérhető módon eltérhetnek** ezek az értékek, ha különböző módon készítjük el a vizet. Ha például olvadt jeget melegítünk föl óvatosan 20 °C-ra, akkor jól rendezett, szabályos vízstruktúrát kapunk, ahol sok vízmolekula kapcsolódik egymáshoz. Ez a szerkezet nagymértékben hasonlít ahhoz, ahogyan a víz a növényekben vagy az egészséges élőlényekben megtalálható. Teljesen más, **rendezetlen struktúrához jutunk** akkor, ha például mikrohullámú sütővel hevítjük a vizet hosszabb időn keresztül, majd úgy hűtjük le 20 °C-ra. Ebben az esetben a víz fizikai paraméterei mérhető módon eltérnek attól, amit az előbb említett esetben kapunk. Érdekes, hogy a vízmolekulában lévő két hidrogénatom magjának (spinjének) is szerepe van a szerkezetben. Az a hasznos és jó, ha mindkét proton forgási iránya azonos, s úgy tűnik káros, ha ellenkező a forgásirányuk.

A víz felépítése, szerkezete is alapvetően befolyásolja vitalitásunk értékét. Mára már többféle elektromos és mágneses vízkezelési módszer is kialakult, amelyekkel például a növények növekedése nagymértékben gyorsítható, vagy ember számára is jóval egészségesebb, kedvezőbb szerkezetű vízhez juthatunk. **A gyümölcsfogyasztásnak az is egyik nagy előnye**, hogy a vitaminokon, nyomelemeken kívül ilyen **rendezett szerkezetben kapjuk a vizet**, ezért jóval könnyebben felszívódik, beépül szervezetünkbe. Talán nem véletlen, hogy a rákos daganatokban teljesen más tulajdonságú, rendezetlen vizet találunk, míg az ép szövetekben szabályos, rendezett a szerkezete. Ezért ha tehetjük, szerezzünk be olyan készüléket, amely a víz szerkezetét például mágnesezési eljárás segítségével rendezi. Ha ilyen nem kapható fogyasszunk minél több gyümölcsöt. Jó tudni, hogy ezek jobbak lehetnek, mint esetleg a konzervként előállított, hőkezelt gyümölcslék. Jelentős javulás érhető el a vitalitásszintben, ha kipróbáljuk a fenti módszereket, hiszen mindenkinél **ott jelentkezik a legnagyobb javulás, ahol a problémái, a "szűk keresztmetszete" megszűnik**. Ha valakinél például nyomelem

hiány miatt volt alacsony a vitalitásszint, akkor egy nyomelem kúra hatására jelentősen emelkedhet, de lehet, hogy megfelelő testtartás vagy a természetes alvásritmus beállítása után fog megemelkedni. Sajnos nincsen mindenki számára biztos recept, hiszen minden ember más, mindenkinek más és más a környezete, így **egyénilag kell kipróbálni** a számára legmegfelelőbb étrendet és életmódot, életstílust, amely mellett maximális a vitalitása, az egészsége, versenyképessége. Megéri törődni a szervezetünkkel, mert **a betegségeket így meg lehet előzni**, és ez jóval olcsóbb, mint a beteg szervezet gyógyítása.

Egyéb módszerek

További módszerek is léteznek még a vitalitás fokozására, és sokféle módszert tudunk kombinálni. Érdekes hatások, jelentős javulások állhatnak be például télen, a fényszegény időszakban, ha a **napfényhez hasonló fénysugárzást** kapunk megfelelő mennyiségben, de szín és aromaterápia is javíthat hangulatunkon, valamint **kedvenc zenénk** hallgatása is sokat segíthet rajtunk. Érdemes kipróbálni a **talpmasszázs** is, mint igen hatékony regeneráló módszert.

Vitalitás : nincs maximum

Mi tekinthető az egészség maximumának? Tulajdonképpen nincs felső határ, de **nagyon elégedettek lehetünk, ha sikerül a 200%-os VQ-szint fölé jutnunk**, a zöld lámpák mezejére, az már kirobbanóan jó forma. Jó, ha valahol a 100%-os és 200%-os érték között vagyunk, és különösebb bajunk abból sem származik, ha nagyobb erőfeszítések, nehéz periódusok idején egy-két hétre a 100%-os szint alá kerülünk. De mindenképpen érdemes magunkra odafigyelni, ha huzamosabb ideig az 50%-os szint alatt van a VQ-értékünk, mert az már csökkent teljesítőképességet jelent, hosszabb távon kisebb-nagyobb betegség léphet fel, vagy már kifejlődőben levő betegség első tünete. **Ez a készülék preventív jellegű, a megelőzésben hasznos, s már akkor mutatja a közelgő gondot, bajt, amikor még semmilyen szervi tünet, elváltozás nem mutat erre.** Többször tapasztaltuk, hogy közelgő influenza esetén a VQ-érték a láz megjelenése előtt egy-két nappal drasztikusan leesik, bár ekkor még semmit nem lehet kimutatni. A láz és a heveny priódus eltelte után a lábadozás során 3-4 nap kell még, míg a szervezet regenerálódik, vitalitása javul, 100%-hoz közelít, helyreáll, de ezután is nagyjából egy hét kell általában, mire a vitalitásérték újra a 100%-os szint fölé kerülhet. **Azokon a napokon, amikor alacsony a vitalitásszintünk, ha lehet kerüljük a nagyobb fizikai vagy szellemi megerőltetést, fontos döntések meghozatalát, fárasztó autóvezetést, sok későbbi gondot lehet így elkerülni.**

Az agyféltekék hatása

Általában az az egészséges, jó helyzet, ha mindkét kezünkkel külön-külön nagyjából azonos vitalitásértéket mérünk, ám ez kevés embernél valósul meg. Általában csak egyik kezünkkel haladjuk meg a 100%-os VQ szintet, a másik kézzel gyakran előfordul, hogy az átlag alatti értéket érjük csak el. A mérések során az a tapasztalat alakult ki, hogy **akiknek jobb kézzel sikerül magasabb fordulatszámot elérni, azoknak a bal agyféltekéjük az aktívabb.** Az embereknél a bal agyfélteke általában az analitikus, az elemző funkciókat látja el és itt helyezkedik el a beszédközpont is. Ezért például beszéd közben alacsonyabb vitalitásértéket tapasztalunk, hiszen ilyenkor ha úgy tetszik az energia egy része a beszéd kialakítására, szabályzására megy el. Általában a figyelmes, elemző munkával foglalkozó embereknek magasabb a VQ értékük jobb kézzel : például mérnököknek, kutatóknak vagy sakkozóknek, vagy bárkinek, akinél nagyon fontos az aprólékos, logikus gondolkodás. Az emberek másik része viszont **bal kézzel ér el magasabb fordulatszámot, ezeknél a jobb agyfélteke az aktívabb.** A jobb agyféltekére jellemző az intuitív gondolkodás, a művészi látásmód, a

holisztikus szemlélet. Általában a nőknél a jobb agyfélteke fejlettebb. A valódi balkezeseknél is jellemző, hogy bal kézzel magasabb fordulatszámot érnek el, mint jobb kezükkel.

Általános tapasztalat volt, hogy a nyitottabb, könnyebben oldódó, barátságosabb, pozitív gondolkodású embereknél magasabb VQ-értékeket lehetett mérni, mint a visszahúzó, a félénk, pesszimista, zárkózott embereknél. **Személyiségjegyeink tehát visszahatnak az egészségünkre is**, már csak ezért is megéri barátságosabbnak, vidámabbnak lennünk, hiszen valahol ezeket a funkciókat is a jobb agyfélteke szabályozza.

A mérések tapasztalata mutatta, hogy **a sikeres üzletembereknek nagyon magas VQ-értékük van, igen gyakran a 200%-os szint fölött.** Ezeknél az embereknél mindkét agyfélteke rendkívül **aktív és kiegyensúlyozott**, nagyjából azonos értéket ad a jobb- és balkéz is. Az erős analitikus képességű matematikusok, sakkozók vagy az élményre, művészetre specializálódott festők, zenészek megélhetnek egy-egy fejlett agyféltekével. Az üzletembereknek azonban fontos az **intuitív készség**, amely a jobb agyféltekére jellemző, de az **analitikus elemző készség** is, amely a bal agyféltekére jellemző.

Általában elmondhatjuk, hogy az az egészséges, ha valaki agyának mindkét féltekéjét fejleszti, hiszen ezek összekapcsolódásából, harmóniájából alakulnak ki az igazán jó teljesítmények, a magas kreativitás. **Az igazán sikeres ember mindkét agyféltekéjét intenzíven használja és természetesen jó gazdája testének is.**

Egészségügyi szempontból azt mondhatjuk, hogy elegendő, ha valaki egyik kezével tartósan néhány percig a 100%-os VQ-érték fölötti teljesítményt tud mutatni. Persze az a legjobb, ha valaki mindkét kezével 100%-os teljesítmény fölött tud maradni. **A magas vitalitás önmagában nem cél, hanem eszköz, lehetőség a teljesebb, egészségesebb élethez.**

Forgási irány

Nagyon kevesen el tudják érni, hogy a kerék forgási irányát akaratukkal befolyásolják. Ez különlegesen nagy és nehéz mentális teljesítmény. Arra sokan képesek, hogy tetszés szerint leállítják a kereket gondolataik segítségével, majd újra fölgyorsítják, de kevesen tudják tetszés szerinti irányba forgatni. Még kevesebb ember tudja egyszerre két készüléken **mindkét kezével** tetszés szerinti irányba forgatni a kereket. Ez a képesség olyan ritka, mint a fehér holló, és csak kitartó, szívós mentális gyakorlatok sorával lehet elérni. Aki ennek birtokában van, az energiáinak mozgását tetszés szerint uralja, s elvileg ezt gyógyításra is használhatja.

4. Életenergia rövid története

A rendhagyó használati utasítás következő fejezetében röviden összefoglaljuk, hogy mi a történeti háttere a bioenergiának, vitalitásnak, mikor, kik, mire használták.

Az az energia, amit vitalitásként mérünk, nagyon régóta ismert az emberiség kultúrtörténetében, és nehéz olyan helyet találni, ahol ne használták volna föl gyógyításra. Néprajzkutatók számos, általunk primitívnek vélt népcsoportnál találták meg ezzel az energiával történő gyógyításnak a nyomait, például Ausztráliában, Szibériában, Óceániától kezdve Amerikáig, Afrikáig. Tekintve, hogy ez az energia kisebb-nagyobb mértékben minden emberben benne van és különböző mértékben ugyan, de **át tudjuk egymásnak adni**, a legrégebbi és a hatásos gyógymódok között tarthatjuk számon.

Minden kultúrkörben volt neve: Indiában **Práná**-nak nevezik, Kínában **Chí**-nek, de minden más régi kultúra is ismeri. **A bioenergiával való gyógyítás teljesen általános, elterjedt emberi képesség.** A régmúlt időkben egyszerre ismerhették föl jelentőségét Indiában és Kínában is. Indiában a jógik dolgozták ki az energia fokozásának különböző gyakorlatait, meditációs- és légző gyakorlatok formájában. Kínában, pedig ennek az energiának a szabályzásával, terelésével még nagyobb hatást értek el, hiszen valószínűleg erre az energiára vezethető vissza az akupunktúra, mert bizonyos pontokban több van belőle mint más helyeken.

A méréseknél kiderült, hogy azokról a helyekről jön a legtöbb energia az emberi testből, ahol sok akupunktúrás pont van, és azok a helyek kevésbé aktívak, ahol kevés. Föltételezhetjük tehát, hogy ez az energia, ami a készüléket működteti, a forgórészt mozgatja, valószínűleg azonos azzal az energiával, ami az akupunktúrás meridiánokon keresztül terjed. Kínában azonban nem csak gyógyításra használták föl ezt az energiát, hanem harcra is. Ez az ún. lágy harcművészet (**Wu-Shu**), ahol az ellenfél érintése nélkül, egy energia "lövessel" harcképtelenné lehet tenni az ellenséget. Ezzel a módszerrel az emberi test egyes részeit **ideiglenesen meg is lehet keményíteni** úgy, hogy nagyon erős ütések is ki lehet bírni. A harcművészetnek ezen formája Kína kivételével jórészt teljesen ismeretlen, épp ezért fantasztikusnak, hihetetlennek tűnik.

Időszámításunk kezdetén a Római Birodalomban is ismert volt ez az energia, mint a gyógyítás egy lehetséges eszköze. Ha fölnyitjuk a Bibliát, az Újszövetség mind a négy evangéliumában igen gyakran találkozunk a kézrátétes gyógyítással, az energiaátadással, ahol néha szó szerint is hivatkoznak az "erő"-re. Nem kizárólag isteni tulajdonságúnak írja le már a Biblia sem ezt a jelenséget, hiszen az apostolok és tanítványaik is használták gyógyításra. A kereszténység terjedésével egész Európában ismertté lett ez az energia, ám a középkorban minden visszájára fordult.

Ezen az 1591-es fametszeten Skócia uralkodója vezeti Agnes Sampson és társainak boszorkányperét, ahol a vádlottakat a kor szokásainak megfelelően veréssel készítetik vallomástételre.

Az inkvizíció többek között azokat is üldözni kezdte boszorkányság vádjával, akik valamilyen okból jóval több energiával rendelkeztek, mint az átlag. Ilyenkor két eset történhetett: az illető máglyára vagy kínpadra került, de szerencsés esetben boldoggá, esetleg szentté avatták. Ha elolvassuk a szentek életéről szóló gyűjteményeket, nagyon gyakran találkozunk olyan effektusokkal, parajelenségekkel, amelyeket minden bizonnyal ennek az erőnek, hatásnak, bioenergiának köszönhetünk.

Sajnos valószínűsíthető, hogy több ezer ember halt meg csak Európában azért, mert ilyen képességei voltak. Természetesen nem csak azok kerültek máglyára, akik ilyen kivételes képességekkel, igen magas bioenergia szinttel rendelkeztek. Néha ideológiai okokból vagy egyszerűen irigységből is juttattak máglyára embereket, ám bizonyos, hogy számos ember került boszorkányság vádjával vérpadra csak azért, mert ezzel a módszerrel gyógyított. Míg a főpapok és a királyok "hivatalból" rendelkeztek ezzel a képességgel (hiszen ily módon adták át hatalmukat, képességüket alattvalóiknak), a közember számára nem volt megengedett ennek használata, gyakorlása.

Ebből az üldöztetésből, a félelemből, a tagadásból a mai napig is elég sok megmaradt, a mai természettudomány sem akar tudni erről a jelenségről, hivatalosan is tagadja létét. Az újkor elején **Mesmer** kezdett el újra foglalkozni Európában a magnetikus gyógyítással. Az ő esetében az energiaátadásos módszer és a hipnózis még keveredett egymással. A hipnózis valóban hatékonyan használható ennek az energiának a felerősítésében, kiváltásában.

A vitalitás vagy életenergia az emberi test körül mindenütt, de változó intenzitással megtalálható, és ezt általában **aurának nevezik**. Néhány ember (sok gyakorlás után) érzi ennek az energiamezőnek az eloszlását, és ennek alapján több-kevesebb pontossággal meg tudja mondani, hogy kinek milyen betegsége van, pusztán abból kiindulva, hogy érzi hol hibás, hol sérült, hol gyengébb ez az energia eloszlás, az aura az emberi test körül. Az energiahány pótlásával legalább egy időre helyre lehet hozni a hibákat és így gyógyítani is lehet.

Ezen az 1580-ban kinyomtatott német fametszeten már látjuk, hogy a varázsvesszőt hogyan használták a gyakorlatban. A háttérben a kép közepén látható figura levágja a friss ágot. A bal felső sarokban lépegető ember kezében látszik az Y alakú vessző állapota akkor, amikor semmit nem találnak, s a középtájon ábrázolt alak kezében lecsap a vessző, már talált is valamit. Mellette látszik a kutató vágat kiásása, s a kép alján a talált anyagok vizsgálata folyik.

Kapcsolat a radisztéziával

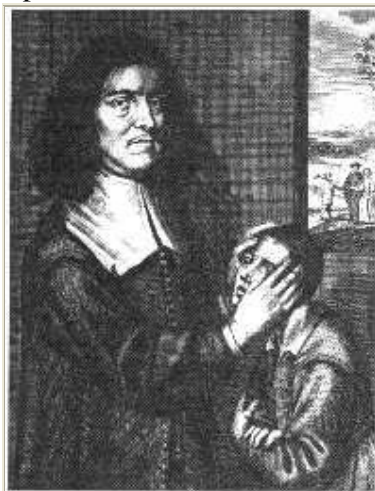
Régóta ismert, hogy elég sok ember az úgynevezett "varázsvessző" segítségével meg tud találni földalatti vízereket, érceket, barlangokat vagy föld alatt húzódó vezetékeket, kábeleket. Többféle módszert ismerünk, és durván **az emberek fele érzékeny** kisebb mértékben ezekre a hatásokra. Igazán nagy mértékben az emberek már csak 1-2%-a érzékeny, bár **nem mindenki tud erről a képességéről**, hiszen nem sokat lehet hallani róla, és még kevesebben próbálták ki a gyakorlatban. Az eddigi mérések tapasztalatai (bár csak néhány tucat emberrel végeztünk ilyen kísérleteket) azt mutatták, hogy vagy azok érzékenyek, akiknek az átlag alatti a vitalitásértékük és valamilyen betegséggel, problémával küszködnek, vagy pedig azok, akiknek vitalitásszintje messze az átlag fölötti. Gyakorlatilag **a piros vagy a zöld mezőben teljesítő embereknél várható a zónaérzékenység**. Ez a két embercsoport nem azonos módszerrel érzékel a geopatogén zónákat, a vízereket, rejtett kábeleket.

A néprajzkutatók eddig is számos megfigyelést gyűjtöttek már össze nemcsak a bioenergetikai kezelésekről, a sámánizmusról, hanem az ún. varázsvesszős kutatásról is, hiszen sok vándorló népcsoportnak fontos tudni, hogy hol található víz a föld mélyén. Persze az ipar szempontjából is fontos, hogy ezzel a képességgel föld alatti bányákat, ércteléreket találjunk meg. A középkorban és az újkor elején, amikor a geológia még csak gyerekcipőben járt, valóban széles körben használták ezt a módszert. A Távol-Keleten a mai napig is sok új ház építéskor olyan szakembert hívnak el, akinek van ilyen képessége, és olyan helyen jelöli ki az építendő ház helyét, ahol nincs ilyen káros zóna, vagy ahol ez a zóna nem befolyásolja a szervezet energetikai egyensúlyát.

A veréssel kicsikart vallomásokban gyakran elismerték a vádlottak, hogy boszorkányszombaton megcsókolták a sátán hátsó felét. Fametszet 1626-ból.

Hogy ez a képesség mennyire fontos szerepet játszott a modern ipar megteremtésében, arra csak egyetlen és jellemző történeti példát szeretnék megemlíteni. Az eset főszereplője Jean de Chastelet francia nemes, Beausoleil bárója, aki 1590 körül született Brabantban. Vagyonos ember volt, de a családi hagyományok ellenére nem ment katonának, hanem a tudományt választotta, s korának egyik tanult mineralógusává vált. A varázsvesszős módszer segítségével Franciaországban, Magyarországon, Németországban, Itáliában, Spanyolországban, Svédországban számos bányát, új tárnát fedezett föl és ezzel mindenütt jelentős mértékben segítette a bányászat és kohászat megindulását, fölvirágzását. A báró felesége is részt vett a munkálatokban és csak Franciaországban körülbelül 150 bányát tártak föl együtt. Még ma is dolgoznak számos olyan francia bányában, amelyeket hiteles megállapítások szerint ez a házaspár fedezett föl.

Ezen az 1666-ból származó rézmetszeten a híres író gyógyító Valentine Greatrakes látható munka közben. Igen ritka, amikor közembert ábrázoltak ilyen pozitív módon, hisz az energiaátadásos gyógyítás a főemberek privilégiuma, "hivatalból" járó képessége volt.

Franciaországban alig lehetett abban az időben bányaművelésről beszélni, kiaknázatlanul heverték a föld alatt az ország természeti kincsei, ezért a báróné joggal hivatkozott egy későbbi emlékiratában arra, hogy ő éppolyan szolgálatokat tett Franciaországnak, mint előtte egy másik nő, Jeanne d'Arc. A házaspár kutatásaira költötte egész vagyonát, mintegy 300 ezer livre-t, ami hatalmas summát jelentett akkoriban. Ez nem csoda, hiszen utazásaikon mindig nagyszámú cselédség kísérte őket, és állandóan ötven német és tíz magyar bányászt is vittek magukkal, akik a feltárásokat végezték. Természetesen, mivel a feltárás pénzt emésztett föl, de önmagában jövedelmet nem hozott (hiszen az csak a bányaművelés során térült meg), vagyonuk fogytával a házaspár szerette volna munkája eredményét látni. Beszámolókkal, folyamodványokkal ostromolták a francia kormányt. Nem gondoltak arra, hogy az udvarnál nem az ország java és a személyes érdem az irányadó, hanem a protekció. Néhány talpnyaló úgy gondolta, hogy jobb helyen van az ő zsebében az ilyen érdem által szerzett pénz, ezért egyszerűen feljelentették a házaspárt boszorkányság vádjával. Bevádolták őket Richelieu bíborosnál, hogy istenkísértő babonaságokat üznek, varázslattal dolgoznak, sátánnal cimborálnak. A mindenható bíborosnak volt annyi esze, hogy átlátta a más ostobaságát, de semmi oka sem volt rá, hogy a hatalmas vádlókkal szembeszálljon, s kellemetlenségeket szerezzen magának a pártfogó nélküli, magányos tudós pár miatt. Nem is szólalt fel érdekükben senki, hiszen "csupán" annyi szólt mellettük, hogy mérhetetlen gazdagságot szereztek Franciaországnak. Richelieu bíboros úgy könnyített saját lelkiismeretén, hogy nem állította a házaspárt boszorkányság miatt bíróság elé, mert ennek vérpád vagy máglya lett volna a vége, hanem mindenféle bírói eljárás mellőzésével pusztán hatalmi szóval börtönbe záratta őket. A férjet a Bastille-ba, az asszonyt, pedig a Vincennes-i államfogházba. Negyven évig dolgozott a szerencsétlen házaspár a varázsvesszős módszerrel, de életük alkonyán minden összeomlott fölöttük, elveszett vagyonuk és szabadságuk is.

Az 1837-ből származó fametszeten II. Károly brit uralkodó hivatalból gyógyít. Hasonló, az udvari etikett által előírt kötelessége volt a francia uralkodónak is a gyógyítás néhány ünnepélyes alkalom esetén. A közemberek által végzett gyógyítást mindaddig tiltották vagy gátolták, amíg a hivatalos gyógyítás ki nem kopott az udvari etikettből.

Nem csupán egymástól választották el őket örökre, hanem gyermekeiktől is. Egyik fiú meglátogatta egy alkalommal apját a Bastilleban, erre őt is lefogták és elzárták valahova. Nem tudni mi lett a többi négy gyerek sorsa. Az asszony nem sokáig bírta a börtönt, 1642-ben került fogságba s a rá következő évben meghalt. Férje tovább tűrte a fogságot, ő csak három év múlva halt meg. Az eset tanulságos példája az emberi butaságnak és a hatalmasok "hálájának".

Jó pár gyógyító képességgel rendelkező emberről jegyezték föl, hogy ezen képességen túlmenően elrejtett tárgyakat tud megtalálni. Az egyik legérdekesebb ilyen példa a portugál **Donna Pedegache** esete, aki gyerekkorában többször észrevette a korai terhesség időszakában az anyák méhében a kisgyermeket, de felnőttként is többször előfordult vele olyan eset, hogy föld mélyébe rejtett tárgyat pontosan meg tudott találni. Egyszer úton volt Portugáliában, s egy helyen megállást parancsolt. Kiszállt kocsijából és azt mondta, hogy kb. harminclábnyi mélységben antik műtárgyat lát a földben, valami medence félét igen szép díszítésekkel. Jelentették az udvarnak, elrendelték az ásatást s a medencét valóban megtalálták.

Láthatjuk, hogy a vitalitásnak bizonyos szint fölött lehetnek - persze nagyon ritkán - olyan furcsa, szokatlan **kísérőjelenségei**, amit a gyakorlati életben egyébként jól lehet használni.

A tudomány egyes haladó személyiségei többször is nekirugaszkodtak a különleges hatások, parajelenségek felderítésének, megismerésének. Az úttörők között volt a francia Arago, aki 1846 februárjában vizsgálta egy francia lány, Angelique Cotlin szokatlan képességeit. A lány közelében székek, bútorok emelkedtek fel, tárgyak kezdtek mozogni. Már Arago észrevette, hogy ez az energia sok vonásában hasonlít az elektromos energiához, de mégis más, szokatlan tulajdonságai vannak.

Másik csoportja a magas vitalitásszinttel rendelkező embereknek, akik környezetében érintés nélkül kisebb-nagyobb tárgyak mozdulnak meg, vagy elektromos szerkezetek viselkednek szokatlanul. Ezt a jelenséget **pszichokinézisnek** nevezik. Maga a vitalitásmérő is, ha úgy tetszik pszichokinézissel működtethető. Ekkor gondolataink segítségével, közvetett módon ugyan, de mozgatunk egy piciny, könnyen forgó tárgyat. Míg ezt a tárgyat (amely a készülék fogaskerék alakú érzékelő része) szinte minden ember meg tudja mozgatni, a nagyobbakat már csak igen kevesen, éppen ezért a tudomány a mai napig sem ismeri el ennek lehetőségét.

A múlt század második fele óta számos tehetséges kutató vizsgálta ezeket a jelenségeket és jó pár pontos megfigyelés, leírás maradt az utókorra. Ám furcsaságuk, rendkívüli szokatlanságuk miatt, és azért is, mivel különleges képességű emberek híján nagyon nehéz megismételni ezeket a kísérleteket, nem fogadta el a megfigyeléseket a tudomány, így ma már alig-alig lehet hozzájutni ezekhez a leírásokhoz.

Az első kutató, aki igen nagy figyelemmel, kitartóan, sokoldalúan vizsgálta ezeket a jelenségeket a svájci **De Gasparin**, majd az angol **Crookes** volt, aki később a Royal Society elnöke is lett. Ő elsősorban egy **D. D. Home** nevezetű skót fiatalemberen végezte kísérleteit. Ezek a kísérletek általában tárgymozgatásból álltak, de többször megfigyelték azt is, hogy Home közelében lesötétített szobában fehéres, kékes fények villantak fel, hideg fuvallatokat lehetett érezni, és néha dübörgések, csattanások is hallatszottak.

A múlt század második felében, sőt még a XX. század elején is kedvelt időtöltés volt az asztaltáncoltatás. Tízezrek tapasztalták meg a jelenség létét, de kevesen foglalkoztak a jelenség fizikájával mélyrehatóan. Rengeteg téveszme, csalás és féligazság is társul ehhez a jelenséghez.

A későbbiekben más alanyokkal elektromos kísérleteket is végeztek néha-néha - említésre méltóak például a lengyel **Ochorowicz** professzor kísérletei **S. Tomczyk** nevű alany segítségével. Ezekben a kísérletekben többször is észrevették, hogy kisebb-nagyobb tárgyak, labdák forgásnak indultak és akkor is forogtak, ha majdnem lezárt burába helyezték el őket, de abban a pillanatban megállt a forgás, amint a rés bezárult. Ezekben a kísérletekben persze igen nagy súrlódási ellenállást kellett legyőzni, és sajnos nem jutott eszükbe a kor kutatóinak, hogy technikailag tökéletesítsék ezt a kísérletet, olyan mértékben fejlesszék tovább, hogy az átlagember szintjén megmutatkozó igen kis hatást is ki lehessen mérni. Megelégedtek azzal, hogy néhány rendkívüli képességű emberen végezték a kísérleteket és nem fordítottak kellő figyelmet arra, hogy az átlagemberek ezen képességeit is megismerjék. Crookes-nak ugyan voltak ilyen gondolatai, azonban ezt a kutatási irányt félbehagyta. Érdemes még megemlíteni, hogy a **Curie** házaspár is foglalkozott a jelenség kutatásával. Számos mérést is végeztek, ám a nehézségek miatt egy árnyalatnyival könnyebbnek, stabilabbnak tűnő jelenséggel kezdtek el foglalkozni, a radioaktivitással.

A német **Schrenck-Notzig báró** végezte a legtöbb elektromos hatásra irányuló kutatást. Ő vette észre, hogy ez az energia megváltoztatja a testek elektromos ellenállását, mágneses tulajdonságait is. Ezeket a hatásokat évtizedek múlva újra kimérték, például a legutóbbi időben a leningrádi orosz **Nyina Kulaginán**. A kísérletek közben felvett filmfelvételek mutatják, hogy Kulagina egész nagy tárgyakat, iránytűket is forgásra tudott bírni (tokjával együtt), de az ő esetében sem finomították a kísérletet annyira, hogy piciny hatásokat is érzékeljenek. Megelégedtek annyival, hogy a környezetünkben található egyszerűbb tárgyakon próbálták ki a tárgymozgatás hatásait, s nem törekedtek a jelenség precíz, kiterjedt megismerésére.

Bizonyára sok ember fölteszi a kérdést: **mi forgatja ezt a kis korongot?** Választ adtunk már eddig arra, hogy milyen tényezők befolyásolják a forgás sebességét, de az is érdekes, hogy megtudjuk, milyen hatás okozza ezt a forgást.

5. A vitalitásmérő története

Ezt az eszközt legalább száz évvel ezelőtt fel kellett volna találni - ha nem is elektronikus formában -, minden együtt volt hozzá, hogy jól megismerje ezt a jelenséget a természettudomány. Nem így történt, és sajnos ez az eset sem egyedi, hiszen a folyadékkristályokat például 80 évre felejtették el, de a penicillin 10 éves elfelejtése is eléggé szégyenteljes dolog.

Én természetesen teljesen véletlenül kezdtem el ezzel a jelenséggel foglalkozni. Gépészmérnökként végeztem a Budapesti Műszaki Egyetemen (méghez a hőerőgépészként), ahol energiaátadási folyamatokról tanultunk évekig. Ezután mint kutatómérnök egy akadémiai kutatóintézetben kezdtem el atomerőművek energiaátadási problémáival, baleseteivel foglalkozni. Ilyen folyamatoknál rendkívül összetett, sokoldalú energiaátadási, impulzusátadási események folynak le, és jól kell ismernie a kutatónak a különböző típusú energiák mozgásának, átalakulásának sajátosságait. Ebből a témából is doktoráltam, s szabályos kutatói pálya állt előttem. A 80-as évek elején másfél évet dolgoztam a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ösztöndíjasaként az Egyesült Államokban, egy kutatóintézetben. Ott történt, hogy egy esti beszélgetés során valahogy szóba kerültek a parajelenségek.

Mint minden kutató, aki csak saját szemének vagy a mérési jegyzőkönyveknek hisz, én is mereven elzárkóztam a parajelenségek létének elfogadásától mondván, hogy ez csak megismételhetetlen hallucinációk sora lehet. Legnagyobb megdöbbenésemre feleségem, aki kezdő matematikus volt és éppen akkor írta doktori disszertációját, elmesélte, hogy ő többször is látott asztaltáncoltatást egyetemi évfolyamtársainál. Ez a dolog mélyen megrázott, mert válaszút elé állított : vagy a feleségemnek nem hihetek, vagy a természettudomány elfogadott tételeinek. Mindkét dolog keserves, és hosszútávon kellemetlen következményekkel jár. Mégsem tudtam elfogadni ilyen eretnek dolgok létét, ám egy vita során amerikai matematikus kollégám, **H. Bruce Stewart** egy fontos érvet mondott: **egy igazi kutató nem utasít el eleve valamit, amíg személyesen meg nem győződik objektív, elfogulatlan módon annak létéről vagy nemlétéről.**

Ez a kijelentés kijózanítólag hatott rám. Bár ilyen baráti beszélgetéseknél én is automatikusan ezt a nézetet hangoztattam, valójában (mint sok más kutató) nem gondoltam komolyan. Az iskolában belémműltetett előítéletek miatt rutinszerűen utasítottam el a természet ezen oldalának vizsgálatát, az itt található jelenségek elfogadását. De a kétely nem hagyott nyugodni. Néhány hét gondolkodás után egy nagyon egyszerű és rutin kutatásba kezdtem : megnéztem a témában fellelhető összes jó könyvet. Úgy gondoltam, hogy számos belső ellentmondást fogok találni, amelyek eleve bizonyítani fogják a parajelenségek, anomáliák létének lehetetlenségét. Hidegzuhanyként ért, hogy a szakemberek és laikusok által végzett esettanulmányok, megfigyelések rendkívül hasonlítottak egymásra, bár ezek a mérések, megfigyelések különböző helyeken, különböző korokban keletkeztek, úgyhogy az illetők nem tudtak egymásról, nem is hivatkoztak egymás eredményeire. Ez a dolog azt mutatta számomra, hogy mégis létezik valamilyen közös gyökér, közös törvényszerűség a megfigyelések mögött; tehát nem zárható ki, hogy van valóságtartalom a leírások mögött! Persze ha tényleg létezik a jelenség, akkor nemcsak itt és most, hanem a későbbiekben is mindig léteznie kell.

Ezért a leírt megfigyelések alapján egy nagyon **egyszerű, tapasztalati modellt dolgoztam ki**, amely szerint ez az energia nagyon hasonlít az elektromossághoz, de nem az, mert alapvető különbségek is vannak. Míg az elektromosság terjedését nagymértékben befolyásolja az anyagok vezetőképessége, ez az energia gyakorlatilag minden szilárd testen áthatol, és áramlása során nem tesz jelentős különbséget elektromosan szigetelő és vezető tárgyak között. Ezért tehát például egy üvegbúra vagy egy műanyag búra egyfajta Faraday-kalitikaként viselkedik, vagyis ha lezárt burába teszünk tárgyakat, azoknak a mozgását már nagyon nehéz befolyásolni. **Ennek a modellnek az alapján olyan kísérletet terveztem, amit mások még idáig nem végeztek el:** arra gondoltam, hogy folyadékban forgó mozgást kellene létrehozni. Azért választottam a forgó mozgást, mert ott viszonylag kis súrlódásra lehet számítani, kis erők jelentős elmozdulást okozhatnak. Természetesen anyagi szempontok is közrejátszottak a kísérlet megtervezésénél, mert a legegyszerűbb kísérlet egy pohár víz és egy lapos tálka segítségével elvégezhetőnek látszott.

Az egyszerűsített fizikai modell alapján úgy gondoltam, ha egy lapos tálkát megtöltök vízzel, akkor annak forgásba kell jönnie a mellé helyezett kéz hatására. A víz felületére helyezett apró tárgyak pedig jelzik a mozgását. Izgatottan próbáltam ki magamon ezt a jelenséget, és a tálkába öntött félpohárnyi víz valóban lassú forgásba jött. Ez izgalommal, érdeklődéssel és csodálkozással töltött el, de mint hőenergiával foglalkozó kutató nagymértékben gyanakodtam a kéz hőleadására. Ezért először vékony kesztyűvel, majd később vastagabb kesztyűvel próbálkoztam, ami jelentős mértékben csökkenti a hőleadást. Ilyenkor már alig marad hőmérséklet különbség a kesztyű felülete és a levegő hőmérséklete között. Ám az effektus ebben az esetben is megmaradt.

A nyolcvanas évek közepétől kezdve intenzív kutatásba fogtam. Ismerőseim tucatján próbáltam végig ezt az energiaáramlási jelenséget. Különböző mértékben ugyan, de általában képesek voltak az emberek **vízforgatásra**. Érdekes módon a forgás szögsebessége függött attól, hogy ki mennyire bírt odafigyelni, mennyire volt fáradt vagy jó erőben. Viszont a kéz hőmérséklete, felületének nagysága nem befolyásolta jelentős módon az eredményt. Ekkor kéz alakú és nagyságú fémtartályokat építettem, amibe meleg vizet lehetett önteni. Ezzel kísérletek százait végeztem, hogy megnézzem, vajon a kéz alakú meleg tartályok okozhatják-e a folyadék forgását.

Valóban tapasztalni lehetett egy kis mozgást. Ennek sebessége azonban legfeljebb a jó eredmények 10%-át érte el, azt is csak olyan esetekben, ha legalább 45 °C-os folyadékot töltöttem a kis tartályokba. 45 °C-os testhőmérséklet azonban nem szokott kialakulni, az már halálos. A kéz felületének hőmérséklete ritkán haladja meg a 35 °C-ot, sőt néha 32 °C alá is lehűl. Később még pontosabb kísérletet terveztem: a kis üvegtálkába egymás fölé hajszálvékony platinadrótokat feszítettem ki, és ezekbe elektromos impulzusokat adtam. Vízben oldott vegyszer segítségével el lehetett érni, hogy a folyadék megbarnult a szál mentén és ezt a megfestett folyadékréteget a mozgó folyadék elsodorta magával.

Az eredmények kiértékelése megint azt mutatta, hogy szélmozgás, azaz hőmozgás nem okozhatta ezt a jelenséget. Meglepetésemre egy újabb dolgot tapasztaltam: a folyadék elektromos ellenállása hirtelen megváltozott akkor, amikor a sikeres vízforgatási jelenség bekövetkezett. Ez a változás mindig ellenállás-csökkenést okozott, amit ismert hatásokkal nem lehetett megmagyarázni. Néhány mérés azonban nem volt számomra elegendő, hogy biztos lehessenek a dolgomban, ezért üvegdobozokat építettem, s ebben helyeztem el a folyadékot tartalmazó edényt. Ekkor ugyanis külső szél mozgása, huzat nem befolyásolhatta az eredményt.

Több középiskolában filmre vettem ezeket a kísérleteket kb. 500 embernél. A diákok harmadánál tapasztaltam azt, hogy elég jól láthatóan gyors forgásba jött a víz, további egyharmaduknál csak az elképzelhető mérési hiba 2-3-szorosával forgott, míg a maradék harmaduknál vagy meg sem mozdult, vagy csak mérési hibahatáron belül mozgott.

A nagy tömegben végzett mérések újabb tapasztalatot hoztak. Előfordult, hogy ugyanazok az emberek, akik egyszer már nagyon jó teljesítménnyel forgatták a vizet, egy frontátvonulás alatt vagy gond, idegesség idején meg sem tudták moccantani. Mire a baj vagy a front elmúlt, újra visszatért eredeti vízforgató képességük. Nagyon érdekes volt, hogy amint elvonultak az esőfelhők és kisütött a Nap, mindenki jobb kedvre derült, azonnal jobbak lettek a mérési eredmények. Ilyen rövid idő alatt viszont nem változott kimutatható mértékben a hőmérséklet vagy páratartalom, vagy a kezek hőmérséklete, ezt a hatást mindenképpen csak a szervezetben történt változással lehetett értelmezni.

Továbbra is kérdés maradt számomra a forgás mibenléte és oka, nem tudtam rájönni, hogy milyen energiaátadási folyamat lehet a forgásért felelős. Kiszámoltam, hogy ahhoz, hogy a forgás szögsebessége elérje a percenkénti egy fordulatot (ami jó eredmény) az kellene, hogy a folyadék erősen sós víz legyen, a mágneses térerősség a földi térerősség százszorosa legyen, a mérés alanya lógassa bele a kezét a vízbe és ujjai között akkora egyenáram haladjon át, amely már halálos mértékű. Ám a négy feltétel egyike sem állt fönt a kísérletek alatt, így ahhoz, hogy ez az effektus magyarázható legyen, valamilyen ismeretlen dologra kellett gyanakodni.

Több fizikus kollégámnak bemutattam a jelenséget. Mindenkinek volt egy-két ötlete, de a gondos vizsgálatok egyenként bizonyították, hogy ismert hatások segítségével nem magyarázható a forgás ténye. Maradt tehát a megoldatlan kérdés és a jelenség léte. Ekkor igazgatómhoz fordultam, engedélyt kértem ahhoz, hogy a továbbiakban hivatalosan és legálisan is végezhessem ezt a kutatást, mert saját eszközeim és lehetőségeim már nem bizonyultak elégségesnek. Ő egy régi ismerőshez, egy akadémikushoz küldött, akit nemrég neveztek ki magfizikusból biofizikussá. Bízam benne, hogy az 500 filmre, videóra, fényképlemezre fölvetett kísérlet dokumentált eredménye, a számos ellenőrző kísérlet, az eddigi opponensek érveinek kísérleti cáfolata elegendő lesz ahhoz, hogy a kutatást folytathassam. Az akadémikust azonban az eredmények nem érdekelték. Két perc után kijelentette, hogy "akkor sem hiszem, ha látom, ilyen jelenség nincs, mert nem lehet, és azért nem lehet, mert nincs". A beszélgetés végén arra utasított, hogy azonnal hagyjam abba ezt a munkát, a már kinyomtatott kutatási jelentést (G. Egely : Experimental Investigation of Biologically Induced Energy Transport Anomalies. Kutatási jelentés. KFKI 1986-94/k) ne mutassam senkinek, és foglalkozzam olyasmivel, amivel pénzt lehet keresni. A kutatási jelentés betiltásával (és ezzel az effektus létének betiltásával) természetesen rendkívüli módon lelassult és megnehezült a továbbhaladás, de a tiltás ellenére folytattam a munkát, a kutatói kíváncsiság nem hagyott nyugodni. A jelenség ma sem kutatható hivatalosan sehol, s "ellenzéki" magatartásom miatt az összes büntetést megkaptam, amit kutató csak kaphat.

Mivel az alapkutatás igen költségigényes, megpróbáltam valami más utat választani, ami gyakorlati hasznát is hozhat. Úgy véltem talán akad valaki az iparban, aki támogatja ennek a jelenségnek a kutatását. A nehézkes, körülményes, nagy precizitást igénylő folyadékforgatási kísérleteket abbahagytam és az egyszerűbb, könnyen kezelhető, szilárd tárgy forgatás vizsgálatára tértem át. Barátaim, ismerőseim sokat segítettek ebben, hiszen nekem nem volt annyi energiám, hogy a több száz változatban megépített forgórészeket és csapágyakat mind én próbáljam ki saját magam. Évekig tartott a kísérletezés. Az első durva, primitív modellektől nagyon hosszú munkával lehetett eljutni ahhoz a készülékhez amit Ön most a kezében tart.

Minden egyes új csapágyat, kerékalakot, anyagot ki kellett próbálni legalább száz emberen, hogy lássam, jobb-e az előzőnél. Közben a készülék érzékenységét is sikerült jelentősen javítani egy olyan megoldással, ahol az érzékelő kerék nem ér semmihez, a levegőben lebeg. Sajnos ez már eléggé drága, emiatt inkább laboratóriumi, orvosi műszerként használható majd. (Közvetlen közlőn azonban az Ön által használt, hordozható készülék is ugyanolyan érzékeny.)

1989-ben adtam be a szabadalmi kérelmet, és ma is több hivatalban fekszik a kérelem, komoly fejtörést okozva a hivatalnokoknak. Volt olyan hivatalnok, aki azzal utasította el első menetben a szabadalom megadását, hogy iránytű néven már ismert ez a készülék. Különösebben nem érdekelte, hogy a forgórész műanyagból készült és ferromágneses anyagot egyáltalán nem tartalmaz.

Más kutató és feltaláló is belebotlott már ebbe a jelenségbe, de ők arra gondoltak, hogy ez hőmozgás, vagy más ismert jelenség az okozója, és nem eddig feltáratlan, önálló jelenség. Mivel a hatás nagyon gyöngye és rendkívül nehéz elkülöníteni a környezeti hatásoktól, aki pontosan nem ismeri a hő és energiaátadás törvényeit, annak úgy tűnhet, hogy ez egyszerű hőáramlási hatás. Számomra azonban, aki hivatásszerűen foglalkoztam energiaátadási jelenségekkel, igen aprónak tűnő, de elvi különbségek mutattak rá egyértelműen, hogy a tudomány számára új jelenségről van szó. Kevés szakember érdeklődik a biológiai anomáliák iránt, így nem véletlen, hogy nem foglalkoztak ezzel a jelenséggel. Bár minden lehetőség meg volt már 100 évvel ezelőtt is, hogy kutatni kezdjék, ez sajnos elmaradt, nagyrészt az előítéletek miatt.

A jelenség fizikáját is igyekeztem alaposan körbejárni. Kezdetől fogva érdekelt, hogy mi történne, ha nem függőleges, hanem vízszintes tengely körül történne a forgás. Három éves munkával, mágneses lebegtetéssel sikerült megoldani, hogy minimális súrlódású vízszintes tengelyű szerkezetet készítsünk. Ezt azonban senki sem tudta megforgatni, bár ugyanolyan finom mágneses csapágyon futott a forgórész, mint a függőleges esetben.

Ez a készülék korszerű csúcstechnológiát képvisel. Nemcsak a szerkezetbe épített piciny számítógépre gondolok, mert a jelenség elektronika nélkül is fellép. Csúcstechnológia található magában a csapágy tőjében is. Ugyanis a csúcs tetején található piciny pontban akkora a nyomás, hogy megolvad az acéltű hegye és ezen az olvadt acélon csúszik, forog a szerkezet, persze igen kicsiny méretben. A látszólagos egyszerűség ellenére számos technikai problémát kellett és sikerült legyőzni.

Végig az a cél vezetett, hogy minél több embernek bizonyítsam, milyen nagy kincsünk az életenergia, az egészség és mi vagyunk a gazdái. **Törődjünk vele, védjük, óvjuk. Az erő velünk lehet.**

Tapasztalatok

A sok ezer mérés során sok tapasztalat gyűlt össze. Fontosnak tartom, hogy ez a képesség javítható, rövid tanulással, meditációs technikával, életmód változtatással rövid idő alatt sokat lehet fejlődni.

Kár, hogy az iskolában a gyerekek nem ismerkedhetnek meg ezekkel a relaxációs, meditációs módszerekkel. Az iskola ma arra jó, hogy a tanulók fizikai képességei, lexikális tudása, kombinációs készsége fejlődjön, de agyunk más, értékes, az életben ugyanolyan fontos képességeiről nem hallanak a tanulók. Igaz, a felnőttek is kevesen ismerik ezeket a lehetőségeket, legfeljebb a szerencse vagy az élettapasztalat tanítja meg őket.

Nagy csoportokban végzett vizsgálatok mutatták, hogy fontosak a személyiségjegyek. Az extrovertált, pozitív gondolkodású, aktív, vezető típusú diákoknak jóval magasabb vitalitásszintjük volt (és hosszabb ideig tudtak magasabb teljesítményt felmutatni), mint a csöndes, visszahúzó, negatív gondolkodású, mogorvább társaiknak. Érdekes, hogy a tizenéves lányoknál a szépség hatása is látszott. A szép lányok valószínűleg több bátorítást, pozitív visszajelzést kaptak, mint kevésbé szerencsés társaik.

A vitalitás érdekes módon nem függött erősen a tanulmányi eredménytől. Bár a jó tanulók általában átlag feletti vitalitással rendelkeztek, s ha sportoltak ez még további javulást is hozott, az igazán kiváló eredményeket nem a jó tanulók mutatták.

Mint említettem, több ezer emberen végeztünk méréseket, bár jegyzőkönyvben csak 1100 körüli mérést rögzítettünk. Egyértelmű volt az a tapasztalat, hogy a súlyosan beteg embereknél alig-alig forgott a kerék (akármilyen magas lázuk volt), míg gyógyítóknál, sikeres üzletembereknél igen magas fordulatszámon pörgött, és ebben nem volt kivétel: beteg embereknél nem pörgött magas fordulatszámon, sőt alig bírták megindítani, míg jó erőben levő, mozgékony, vibráló személyiségeknek igen magas fordulatszámuk volt. A sok-sok tapasztalat, sok ezer mérés győzött meg véglegesen arról, hogy itt önálló jelenségről van szó, és nem valamiféle véletlen egybeesésről.

Azoknál a tanulóknál tapasztaltam a legnagyobb vitalitásértéket (400% felettieket), akik nem mindig tudtak beilleszkedni az iskolák szigorú rendjébe, de nagyon fogékonyak voltak a meditációs módszerek iránt, és erősen kötődtek barátaikhoz, törődtek velük, "karizmájuk" volt. Ha ők pár méter távolságban voltak az éppen mérő személytől, az eredmények látható módon javultak. Igaz, külön kérésemre az ellenkezőjét is el tudták érni, azaz ilyenkor a mérő személy vitalitása nagymértékben csökkent. Ehhez nem kellett megérinteni a mérés alanyát, a javulást és a visszaesést pusztán akaratukkal el tudták érni.

Ez újabb fontos érv volt számomra a dolog realitása mellett. Ez is mutatta, hogy ez az energia régóta ismert, de feltáratlan hatás. Kipróbáltuk azt is, hogy két-három-négy ember egyszerre jobban hajtja-e a kereket, azaz összeadódik-e vitalitásuk. Egy bizonyos fokig valóban javul a közös szint, de nem jelentősen. Olyan, mintha kimerült elemeket kapcsolnánk párhuzamosan. Arra is láttam példát, hogy két-három személy együtt sokkal rosszabb eredményt mutatott, mint egyenként, ha nem ismerték, vagy nem kedvelték egymást. Az interperszonális kapcsolatok, azaz pusztán az a tény, hogy ki áll mellettünk vagy mögöttünk a mérés során, szintén jelentősen befolyásolhatják az eredményt.

Végezetül, pusztán érdekességként említeném, hogy a legnagyobb fordulatszámot s ezzel a legnagyobb vitalitást Rubik Ernő, a bűvös kocka feltalálója mérte (a készülék egy régebbi változatán), percenként 35 fordulatot, ami majdnem 600%-os VQ szintnek felel meg.

6. Mégis mozgat az agy...

Ez a jelenség, a tárgy forgatás vagy tárgy mozgatás jelensége nem található meg a fizika könyvekben vagy folyóiratokban. Néhányan úgy vélik, hogy a hatás visszavezethető már ismert fizikai effektusokra, s általában hőmozgásra gyanakodnak. Az intenzív, pontos vizsgálatok, kísérleti ellenőrzések azonban egyértelműen mutatták, hogy **sem mágneses, sem elektromos, sem hőhatás nem okozhatja ezt a jelenséget**. Azoknál, akiknél a VQ értéke 200%-nál magasabb, jól látszik ez a dolog. Ha ugyanis kesztyűt vesznek föl, a jelenség azon keresztül is létrejön. A vitalitásmérőnek készül egy sokkal fejlettebb, érzékenyebb változata is, ezt inkább orvosi műszerként lehet majd fölhasználni. Ennél az érzékeny műszernél már körülbelül 1,5-2 m távolságról is föllép ez a hatás akár úgy is, hogy valaki erősen koncentrálna a készülékre. Ilyen esetben hőhatásról semmiképpen sem lehet beszélni, világosan látszik, hogy valamilyen más típusú kölcsönhatás lép föl. De mi lehet ez a kölcsönhatás? Világos, hogy az eddig ismert olyan kölcsönhatások, mint például az elektromágnesesség vagy a gravitáció, **jelenlegi ismert formáikban** nem okozhatják ezt a jelenséget. Márpedig ha valami nem írható le a már ismert hatásokkal, akkor nem is létezik - legalábbis sokan így gondolják. A természet azonban nem így működik, nem kutatók kisebb-nagyobb közössége dönti el, hogy mi megengedett és mi nem.

A természetben minden természetes, olyan dolgok is, amelyek az emberi elme számára esetleg természetellenesnek tűnhetnek. Ne felejtjük el egy pillanatra sem, hogy ebben az esetben az anyag legbonyolultabb szerveződésével van dolgunk. Az emberi elme, az emberi tudat egy érdekes produktumát vizsgáljuk, amely jóval több, mint pusztán kuriózum. Mivel az elme működésének számtalan megfejthetetlen, máig is ismeretlen része van, kár csodálkozni azon, hogy egy újabb (vagy ha úgy tetszik ősrégi) megfejthetetlen titokkal találkozunk.

Az agy számos, fantasztikusan érdekes tulajdonságai közül hadd ragadjak ki egyet önkényesen. Régóta ismert az orvosi irodalomban, hogy léteznek köztünk olyan emberek is, akik átlagos, vagy átlag fölötti intelligenciával rendelkeznek, csak éppen alig van agyszövetük (R. Lewin : Is your Brain Really Necessary? Science, Vol 210, pp 1232-1234, 1980). Míg az átlagember agya körülbelül másfél kilogramm súlyú, ezeknek az embereknek mindössze néhány dekagramm, s a maradék térfogatot gerincvelő folyadék (liquor) tölti ki. Ezeknél az embereknél nyoma sincs az agy másoknál fellelhető szabályos felépítésének, struktúrájának. Papírforma szerint ilyen lények nem élhetnének, ám a természet többet "tud", mint a vele foglalkozó kutatók. Minden bizonnyal még három-négy döntő lépést meg kell tennünk a természet megismerésében ahhoz, hogy értsük ezt a jelenséget. Persze még ekkor sem fogjuk jól ismerni az elme működését.

Még az sem világos teljesen, hogy a forgó mozgás maga az alapeffektus, vagy pedig csak **kísérője** egy sokkal mélyebb, fontosabb jelenségnek. Az a tény például, hogy áramjárta drótok körül mágneses tér keletkezik, valamint az, hogy a felhevített vezető fényt bocsát ki, mind pusztán kísérőjelensége annak az effektusnak, amelyet elektromos vezetésnek nevezünk. Minden okunk megvan arra, hogy föltételezzünk, hogy ez **a forgó mozgás csak egy kísérőjelensége egy sokkal mélyebb, alapvetőbb energiaáramlási jelenségnek**. Az eddigi kísérletek ugyanis azt mutatták, hogy olyan esetben, amikor nagymennyiségű bioenergia jön ki valamiből, számos más kísérő effektus is föllép. Ilyen például a testek elektromos vezetőképességének megváltozása, a mágneses tulajdonságok megváltozása, de létrejöhet fotokémiai reakció, optikai tulajdonságok is megváltozhatnak, a testek szerkezete, szilárdsága is drasztikusan megváltozhat. Valójában tehát arról van szó, hogy ez a forgási effektus csak

egy kísérőjelenség, nem maga a lényeg. Mint ahogy egy drótnál a felmelegedés mértékéből következtethetünk az átáramlott elektromos áram mennyiségére, teljesítményére, de önmagában a hő csak okozat és nem ok az elektromos áramlás létrejötténél. Pusztán a drót fölmelegedést vizsgálva nem értjük meg az elektromos áram lényegét.

Minden jel arra mutat tehát, hogy **mélyebben** kell keresnünk a jelenség okát, de most nem lenne sok értelme, hogy ebbe nagyon mélyen belemenjünk, hiszen ez a kis könyvecske végül is csak használati utasítás. Ám ne higgyük azt, hogy eleve kilátástalan, hogy megértsük ezt a jelenséget. Úgy hiszem, hogy kitartó munkával és kellő lehetőségekkel néhány éven belül akár mesterségesen is elő tudjuk állítani ezt a furcsa, ma még jobbra ismeretlen energiafajta.

A kutatást és a megoldást valahol a tér és az idő szerkezetében kell kezdeni. Ma sok ember úgy véli, hogy a világ gyakorlatilag üres körülöttünk, azaz ha egy adott térfogathoz eltávolítjuk az anyagot, például kiszivattyúzzuk a levegőt és nagyon alacsony hőmérsékletre lehűtjük ezt a térrészt, akkor ott teljesen üres teret kapunk. A fizikai valóság ezzel szemben drasztikusan más. Amit mi semminek, vákuumnak hiszünk, az rendkívül sűrű, nagy mennyiségű energiát tartalmazó közeg.

Régebben éternek nevezték ezt a valamit, aztán a fizika hosszú időre elhagyta, kikerülte, s most a hátsó ajtón kezd "visszalopózni" **vákuumenergia** néven. Nos ezt a vákuumot többféleképpen lehet gerjeszteni. Az elektromos töltések léte, mozgása is gerjeszti, ezek elektromágneses teret hoznak létre, de a tömeg jelenléte is gerjeszti, s valószínűleg ilyenkor alakul ki a gravitációs tér. Ám nemcsak ezek a kölcsönhatások jöhetnek létre, hanem okkal föltételezhetjük, hogy például a forgó mozgás is egy eddig nem ismert gerjesztést hoz létre. Az elektronok forgó mozgása, a mágnesesség, vagy az élőlényekben lezajlott rendezett mozgások, átalakulások is tudják a vákuumot gerjeszteni. Gerjesztett állapotban a vákuum számos olyan változást hoz, amit jelenlegi ismereteinkkel még nem tudunk leírni, de minden remény megvan arra, hogy ez hamarosan megtörténik.

A vákuum forgási, **rotációs gerjesztési** lehetőségét Einstein munkatársa, a francia **Cartan** vetette fel először, de csak most kezdenek intenzívebben foglalkozni vele. A tudomány története mindig is arról szólt, hogy új és új hatásokat ismerünk meg a természetben. Nem véletlen, hogy az anyag legbonyolultabb felépítési formájánál, az emberi elme működésénél mutatja meg igazi gazdagságát a természet, és itt találkozunk egy sereg ma még ismeretlen jelenséggel. Ezt a furcsa közeget, a vákuumot nemcsak kölcsönhatásokkal, hanem bizonyos **geometriai formákkal is lehet gerjeszteni** érdekes módon, és talán nem véletlen, hogy sok nép történetében a piramisok nagy szerepet játszanak. Ezek az alakzatok nem pusztán kultikus épületek, hanem érdekes, ma még jórészt föltáratlan fizikai, biológiai hatások és jelenségek kiváltói is. A keresztény templomok egy részénél is kialakultak olyan geometriai formák, amelyek - talán önkéntelenül, véletlenül, de - szintén kiváltják ezeket a pozitív hatásokat.

Ezeket a jelenségeket a tudomány ma még nem ismeri, feltárásukra komolyabb erőfeszítés nem történt. Pedig már kezdetleges mérések is egyértelműen utalnak arra, hogy jelentős fizikai és biológiai változások történnek a piramisok csúcsai fölött és alatt. Mindez a vákuum különböző típusú gerjesztéseivel kapcsolatos, mert ezt a szuper-sűrű, szuper-folyékony, de bizonyos esetekben rugalmasan viselkedő vákuumot nagyon sokféle módon lehet rezgésbe hozni. Amikor ez történik, akkor fordulnak elő a számunkra ma még szokatlan jelenségek. Ennek a közeget a tanulmányozása a jövő tudománya, a **tértechnológia** feladata lesz.

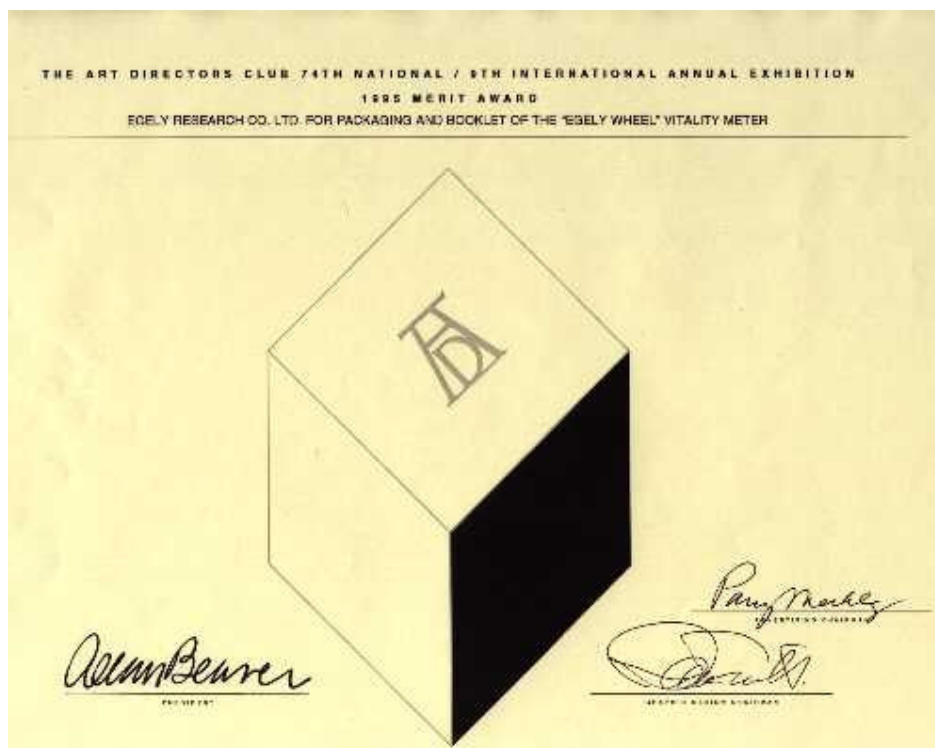
Ez a kis műszer a történelemben az első ilyen jellegű, futószalagon előállított eszköz, hiszen a piramisokat nem tekinthetjük tömegfogyasztási cikknek. A vákuumból, annak gerjesztésével jön létre egy különleges tulajdonságú részecske, ami vélhetően az energiaáramlás, a vitalitás hordozója. Sok jel mutat arra, hogy a mágneses monopólusok (mágnesáram) felelősek eme furcsa jelenségekért, a parajelenségekért. Abban egyetértenek a kutatók, hogy mágneses monopólusoknak létezniük kellene, hiszen ezt **Paul M. Dirac** már több mint 50 éve megjósolta s azóta keresik is. Meg is találták (először 1820-ban, de akkor elsikkadt) újra, az osztrák **Felix Ehrenhaft** volt ennek a munkának az úttörője. Ehrenhaft dolgozta ki az elektron töltésének kimérését is, a tudománytörténelemben mégis kollégája, az amerikai Millikan neve maradt fent. Hiába írta le Ehrenhaft a 40-es évektől kezdve rangos folyóiratokban a kísérleti eredményeket mintegy száz cikkben, kortársai nem érdeklődtek. Az orosz **V. F. Mihajlov** napjainkban újra megismételte Ehrenhaft méréseit jóval pontosabb módszerekkel, s igazolta elődjét, de az ő munkáját sem ismerik a kortársak.

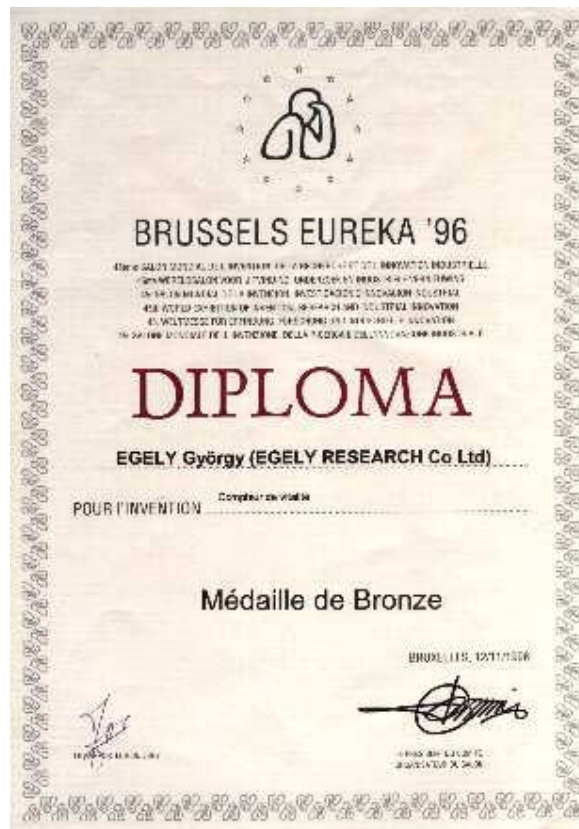
Elméletileg sok tulajdonsága ismert a mágneses monopólusoknak. Például minden anyag vezeti, és a testeknek megváltoztatja az elektromos, mágneses és szilárdsági, stb. tulajdonságait.

Pontosan azokat a változásokat hozza létre a **mágnesáram**, amit a parajelenségeknél megfigyeltek. Ha Ehrenhaft módszereivel nagyobb mennyiségben tudnánk előállítani mágneses töltéseket, mágnesáramot, nagyon sok szokatlan, érdekes jelenséget tapasztalnánk, s a parajelenségek azonnal normál jelenséggé változnának, a bioenergia, a vitalitás pontos mibenléte is gyorsan tisztázódna. A vitalitásmérő tehát jóval több mint játék, nagyon komoly intő jel arra is, hogy még mindig sok feltáratlan terület van a természettudományban.

7. Nemzetközi díjak

- 24. Salon International des Inventions, 1996, Genf - Bronz érem
- 27. Salon International des Inventions, 1999, Genf - Bronz érem
- INPEX 'XII International Invention Show, 1996, Pittsburgh - Arany érem
- EUREKA, 45th World Exhibition of Invention, Research and Industrial Innovation, 1996, Brüsszel - Bronz érem
- EUREKA, 48th World Exhibition of Invention, Research and New Technology, 1999, Brüsszel - Ezüst érem
- Beijing International Exhibition of Inventions, 1996, Peking – Ezüst érem
- Sunday Times Invention of The Year Competition, 1997, London - Ezüst érem
- East-West Euro Intellect (Exhibition of Invention, Research and Innovation), 1998, Szófia - Arany érem

北京國際發明展覽會 獲獎證書

编号：R024

發明者：捷尔吉

獲獎項目：壽命测试仪

在北京國際發明展覽會上榮獲 銀
牌獎特頒此證予以表彰。

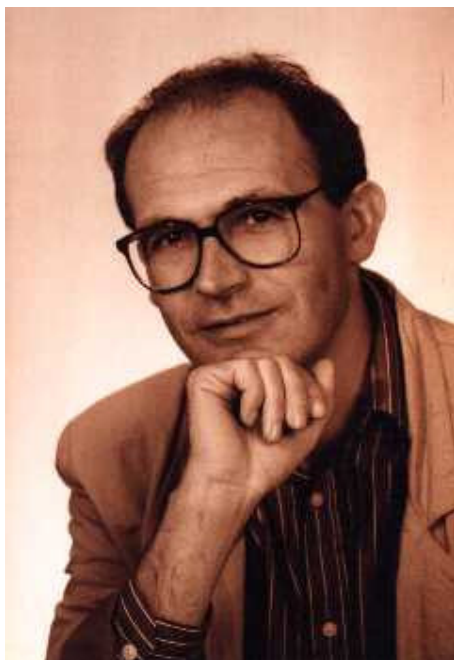
組織委員會
主任 武衡

評獎委員會
主任 高錕

一九九六年九月

8. Egely György élete és munkássága

1950-ben születtem, 1974-ben diplomáztam a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán a Hőerőgépész szakot. Itt hőátadással és általában energiaátadással foglalkoztunk, ezt folytattam első munkahelyemen is, a Központi Fizikai Kutatóintézet Atomenergiakutató Intézetében (1974-1990). Itt elsősorban az atomerőművek lehetséges baleseteinél lejátszódó energiaátadási folyamatokat tanulmányoztuk.

1980-ban kaptam doktori címet a Budapesti Műszaki Egyetemen.

1980-81-ben a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség ösztöndíjával az Egyesült Államokba kerültem. Másfél évig dolgoztam a Brookhaven National Laboratory-ban atomerőművek áramlástechnikájával kapcsolatos kutatásban. Ebből számos publikáció született.

Itt olvashattam szabadidőmben először olyan anomáliákról többek között, mint a kézrátételes gyógyítás. Ekkor ébredt fel bennem az érdeklődés, hogy a tudomány eszközeivel és lehetőségeivel, elfogultság nélkül tanulmányozzam ezeket az ismeretlen jelenségeket. Hazatérve elhatároztam, hogy az irodalom áttanulmányozása után megpróbálom olyan mérési lehetőséget teremteni, amely alkalmas az úgynevezett életenergia vagy bioenergia létének kimutatására. (Mivel abban az időben a parajelenségek kutatása még a „tiltott” kategóriába tartozott, először a gömbvillámok kutatásával kezdtem foglalkozni, mert ez olyan természeti jelenség, mely a megfigyelések alapján hasonló anomáliákat okoz, mint a bioenergia. Megfigyelés gyűjteményemet és a gömbvillámok leírására vonatkozó elméletemet a „Gömbvillám – a kulcs a negyedik dimenzióban” című könyvemben tettem közzé.)

Eddig is lehetett tudni, hogy a bioenergia többféle hatást okoz, például testek szilárdságát megváltoztatja (fémhajlítás), az elektromos tulajdonságokat is megváltoztatja, de például az egyes növények növekedésére is hatással van. (Ilyen anomáliákról szól az először 1990-ben megjelent, majd 2004-ben átdolgozva kiadott Titokzatos erők? című könyvem.) Olyan hatást akartam kiválasztani, amely segítségével viszonylag egyszerűen, gyorsan, olcsón és azonnal kimutatható a bioenergia léte és mértéke. Ezért azt a jelenséget választottam, amiről igen kevés leírás szólt ugyan, de lehetett tudni, hogy bizonyos könnyű tárgyak forgásba jönnek ennek az energiának a hatására.

Először körülbelül ötszáz középiskoláson végeztem el a mérést úgy, hogy petricsészébe vizet tettünk és ezt kellett mozgásba hozni az alanyoknak anélkül, hogy hozzáérnének. A kísérletsorozatot filmeztük, s ennek eredményeként már durván felrajzolódott az a kép, ami a későbbi kiterjedt vizsgálatok során csak erősödött: valóban létezik ilyen energia.

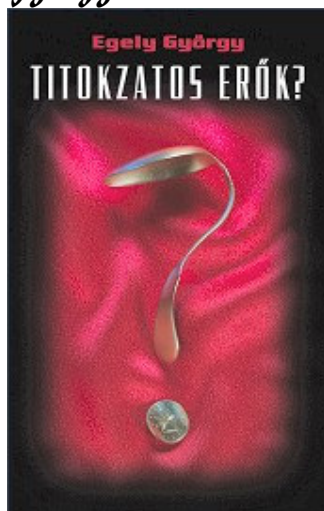
A továbbiakban a vizsgálatot kiterjesztettük az elektromos vezetőképesség mérésére is. Kiderült, hogy ez is befolyásolható a bioenergia segítségével. Több mint tízéves munka után a mérési eljárás állandó javításával, finomításával sikerült egy egyszerű, hordozható, elektronikus készüléket sorozatgyártásszerűen előállítani, melynek segítségével az életenergia, vagy gyógyító energia egy része mérhető, dokumentálható.

1993-ban létrehoztuk az Egely Kutató-Fejlesztő Kft-t.

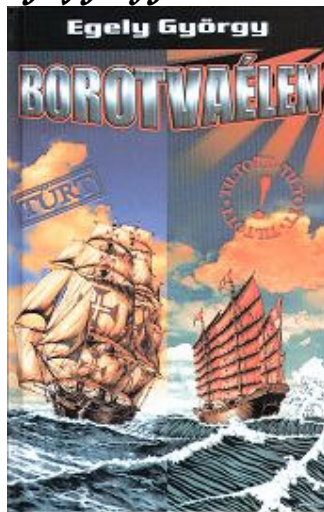
Közben 1996-ban elkezdtem azt a kísérleti és elméleti energetikai kutató-fejlesztő munkát, melynek célja környezetbarát, megújuló energiaforrások feltárása. Ezzel kapcsolatban több ismeretterjesztő és műszaki szakkönyv jellegű könyvem jelent meg az Egely Kft kiadásában.

Dr. Egely György megjelent könyvei

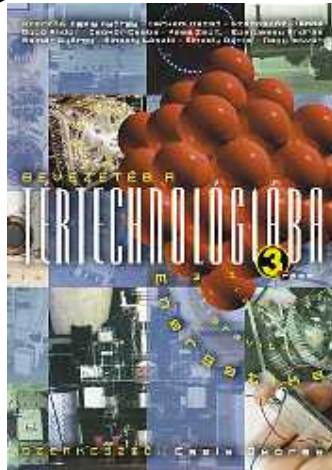
Egely György : Titokzatos erők?

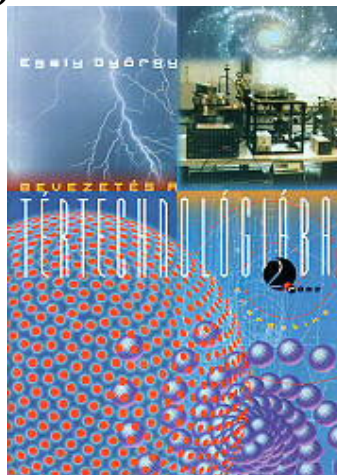
Egely György : Borotvaélen

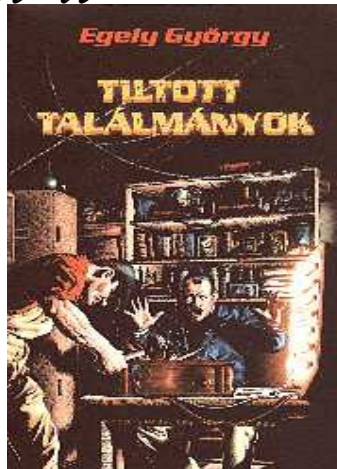
Egely György : Bevezetés a tértechnológiába 3.

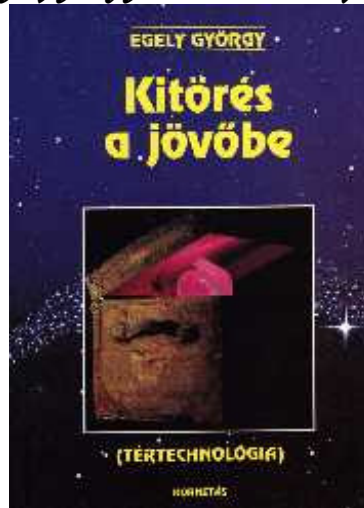
Egely György : Bevezetés a tértechnológiába 2.

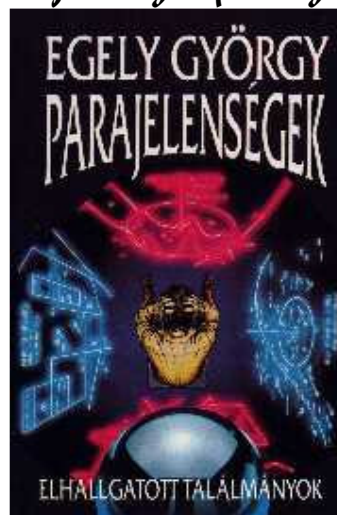
Egely György : Tiltott találmányok

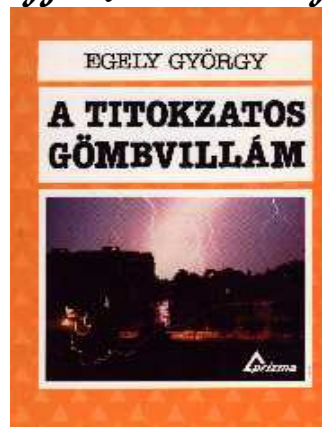
Egely György : Kitérés a jövőbe

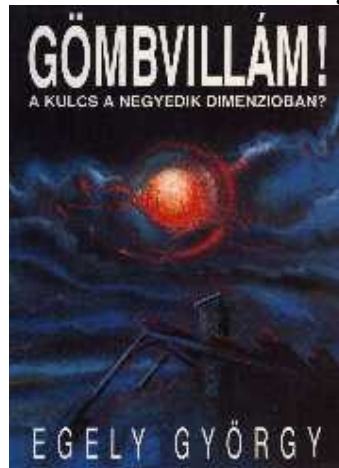
Egely György : Parajelenségek (Elhallgatott találmányok)

Egely György : A titokzatos gömbvillám

Egely György : Gömbvillám! A kulcs a negyedik dimenzióban?

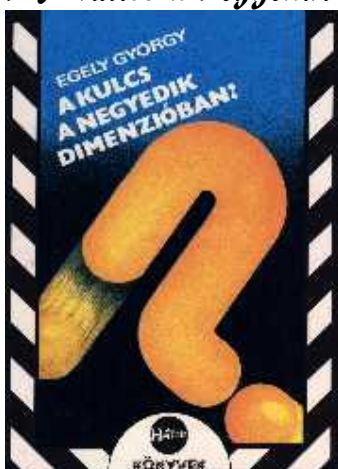
Dús Magdolna és Egely György : Titokzatos erők tudománya?

Hargítai Károly és Egely György : Kifordul a tér

Egely György : A kulcs a negyedik dimenzióban?

György Egely : Experimental investigation of biologically induced energy transport anomalies

